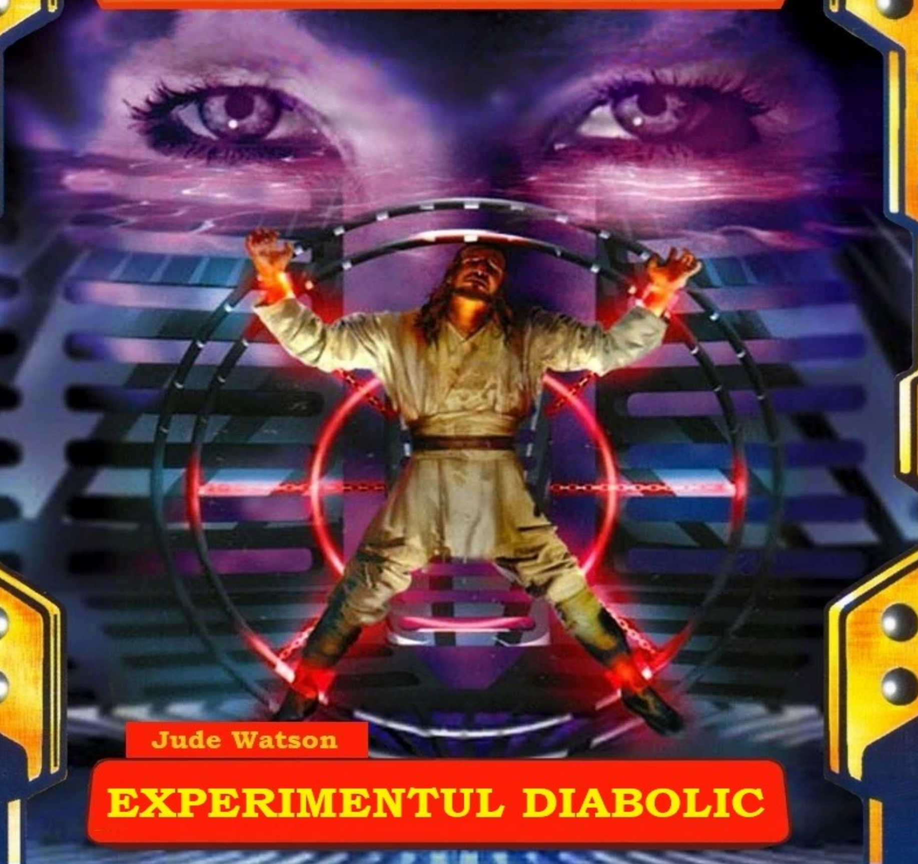
STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

EXPERIMENTUL DIABOLIC

JUDE WATSON

STAR WARS

JEDI APPRENTICE

EXPERIMENTUL DIABOLIC

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson

Jedi Apprentice – The Evil Experiment

2001

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

O savantă malefică întemniţează şi torturează Jedi pentru a găsi secretul din spatele Forţei. Le atinge emoţiile, le monitorizează acţiunile... şi apoi îi scurge de sânge.

Qui-Gon Jinn este acum captivul ei.

Obi-Wan Kenobi îşi caută disperat Maestrul. Între timp, Qui-Gon trebuie să-şi măsoare puterile cu unul dintre cei mai periculoşi duşmani pe care i-a întâlnit vreodată.

Supravieţuirea lui depinde de asta.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Auzi un sunet, dar nu era decât un val de zgomot de fond. Ochii îi erau deschişi, dar nu vedea decât aburi. Era ud, dar nu era în apă.

Din moment ce nu era capabil să aibă încredere în vederea sau în auzul său, Qui-Gon Jinn decise să se concentreze asupra durerii. Îi urmări locaţia şi îi măsură intensitatea. Era pe partea stângă a pieptului, deasupra inimii, şi radia până la umăr. Nu era o durere distructivă, ci o durere arzătoare constantă, la fel de profundă şi în muşchi şi în os. Asta îi spunea că este în viaţă. Încercă să-şi mişte braţul drept. Contracţia uşoară a muşchilor, efortul necesar, păreau enorme. Lovi ceva neted cu degetele. Îl pipăi încet, urmărindu-l în sus, apoi în jos. Îşi mişcă şi celălalt braţ şi întinse mâna. Din nou, întâlni un zid solid. Era de jur împrejurul lui.

Îşi dădu seama că era prins în capcană. Îl străbătu un fior de panică atunci când îşi dădu seama că nu-şi amintea de ce era aici. Qui-Gon îi permise panicii să existe şi apoi o privi cum evoluează. Inspiră adânc. Era un Cavaler Jedi. Sabia de lumină îi dispăruse, la fel ca şi centura utilitară, dar încă mai avea Forţa.

Nu era singur.

În timp ce respira, Qui-Gon îşi linişti mintea. Îşi spuse că memoria avea să i se întoarcă. Nu se va strădui să o grăbească. Nu avea nevoie de ea pentru a trăi în momentul prezent.

Se concentră asupra împrejurimilor sale. Încet, îşi dădu seama că era într-o cameră transparentă. Motivul pentru care se

simţea ameţit şi ciudat era pentru că atârna suspendat, cu susul în jos. Îl înconjura un gaz tulbure. Cumva, îl ţinea plutind în tancul acela. Nu putea să vadă clar prin vapori, către exterior. Se foi, sperând să-şi schimbe poziţia şi durerea îi coborî de la umăr, pe partea laterală.

Rănile de blaster erau dificile. Credeai că ţi se refăcea carnea şi apoi rana îţi spunea cu totul altceva, dacă încercai prea mult, şi prea repede...

Rană de blaster... Amintirile se revărsară. Fusese pe un munte cu Padawanul său, Obi-Wan Kenobi. Încercau să-i protejeze pe prietenul său Didi Oddo şi pe fiica lui, Astri. Vânătorul de recompense îl împuşcase pe Didi şi acesta căzuse, iar Obi-Wan sărise o distanţă uimitoare pentru a o lovi pe femeia vânător. Vânătorul de recompense încercase o ultimă manevră disperată, aruncând un cuţit spre Astri. Padawanul său îl prinsese din aer. Qui-Gon îşi aminti de mândria pe care o simţise când văzu priceperea Padawanului său, cum Obi-Wan îşi programase mişcarea şi apelase la Forţă pentru a prinde arma mortală de mâner, nu de lamă.

Femeia vânător ştia că era înfrântă. Activase o linie de tractare, pe care o lansă spre nava ei. Qui-Gon o urmărise. Tocmai ajunsese pe rampă, când ea îl împuşcă. Îşi aminti de surpriza lui la căldura fierbinte din pieptul său, îşi aminti cum căzuse în navă iar rampa se închise după el. I se păruse că poate auzi strigătul lui Obi-Wan. Îşi părăsise Padawanul pe o planetă îndepărtată, cu Didi rănit – spera să fie rănit, nu mort – şi cu o fată tânără.

Qui-Gon se mişcă din nou, iar rana lui ţipă în flăcări.

O voce feminină se auzi brusc, amplificată în interiorul tancului.

— S-ar putea să ai ceva dureri. Este de la rana din piept. A fost tratată. Vei supravieţui.

— Cine eşti? întrebă Qui-Gon.

— Eşti un subiect al experimentării ştiinţifice, continuă vocea pe un ton plăcut. Nu vei fi rănit, ci doar studiat.

— Ce vrei să spui, nu voi fi rănit? Sunt închis! protestă Qui-Gon.

— Vei fi tratat bine.

— Sunt aici împotriva voinţei mele! Cine eşti? Unde sunt?

Vocea nu răspunse. În schimb, un aparat intră în cameră.

La capătul lui era o seringă. Qui-Gon încercă să se răsucească, dar nu avea unde să se mişte. Un ac îl înţepă în gât. Îşi privi sângele mişcându-se pe tubul transparent. Seringa se retrase. Încet, corpul său se învârti până când se întoarse din nou în poziţie normală.

Ameţeala îl înăbuşi, dar ştia că va trece. Îşi adună forţele, aşteptând să-i treacă. De îndată ce se simţi puternic, strânse din dinţi împotriva durerii şi se lansă cu ambele picioare. Nu putu obţine un impuls suficient, şi se lovi de materialul transparent. Lovi cu pumnul, dar nu primi niciun răspuns. Materialul nu se îndoi. Nici măcar nu se mişcă vreun milimetru.

— Haide, este ăsta un comportament potrivit? chicoti vocea. Nu mai eşti copil.

— Sunt un Cavaler Jedi! strigă Qui-Gon.

— Întocmai. Şi viaţa ta este aceea de a servi. Nu-i aşa? Vocea nu aşteptă să răspundă. Acum vei servi galaxia. Cu mult mai mult decât atunci când alergai din lume în lume, fluturându-ţi sabia de lumină. Îţi fac o favoare. Ajungi cu adevărat să-ţi dovedeşti angajamentul – câţi Jedi pot spune acelaşi lucru? Aşa că, relaxează-te. Hai să vedem câte câteva din acea faimoasă meditaţie Jedi.

Nota de amuzament sec îi fu brusc familiară lui Qui-Gon.

Desigur! Pe măsură ce memoria îi revenea, la fel îi reveneau şi suspiciunile. Răpitorul său era Jenna Zan Arbor. Savanta strălucită care părea atât de perfectă la suprafaţă. Cercetătorul care salvase populaţii întregi de foamete şi boli. Totuşi, într-un fel, bănuise că ea se afla în spatele complotului de a-l omorî pe Didi. Era bucuros să vadă că instinctele sale fuseseră corecte.

Din păcate, acum era prizonierul ei. Şi nu-şi încredinţase bănuielile lui Obi-Wan. Băiatul nu va şti unde să caute, pe cine să suspecteze.

— Jenna Zan Arbor, nu te vei putea ascunde de Jedi, spuse el, la fel de rece ca ea.

— Ah, deci ştii cine sunt. Sunt impresionată. Ce specimen! Asta demonstrează că alegerea mea a fost corectă. Te-am cercetat, Qui-Gon Jinn. Am descoperit că eşti un Cavaler Jedi stimat, puternic în Forţă. Eşti perfect pentru nevoile mele.

— Şi care sunt nevoile tale? întrebă Qui-Gon.

Îi auzi râsul sec şi lipsit de umor.

— Toate la timpul lor, Qui-Gon. Tu doar ia-ţi rămas bun de la viaţa pe care o cunoşteai. Acum eşti al meu.

Capitolul 2

Obi-Wan Kenobi se uită fix la podea. Asta era o schimbare. Timp de mai multe ore, se uitase fix la perete. Se afla în centrul medical al Templului Jedi. Dintr-o singură privire, Obi-Wan ştiuse că Didi avea nevoie de cea mai bună îngrijire din galaxie. El şi Astri îl aduseseră pe Didi, vorbind cu el încontinuu pe timpul călătoriei, chiar dacă intrase în inconştienţă cu mult timp în urmă.

Medicii şi vindecătorii Jedi se grăbiseră cu Didi într-o cameră din interiorul centrului medical. Ieşiseră doar ca să-i spună lui Obi-Wan şi Astri că Didi era încă în viaţă şi că erau speranţe. De-a lungul nopţii, Bant stătuse lângă el, apoi Garen – cei mai buni prieteni ai lui din Templu. Bant nu vorbi, dar îşi strecura ocazional mâna subţire în a lui. Stătuseră toată noaptea, aşteptând veşti. În cele din urmă, îşi trimisese prietenii să ia micul dejun. El nu putea mânca. Nu putea să doarmă.

Didi se lupta să trăiască în camera alăturată. Dar Qui-Gon? Maestrul său era viu sau mort? Este viu, îşi spuse cu înverşunare Obi-Wan. Este viu pentru că trebuie să fie. Văzuse focul de blaster lovindu-l pe Qui-Gon în piept, lângă inimă. Îl văzuse clătinându-se şi căzând. Dar Qui-Gon avea rezerve de forţă uimitoare. Chiar dacă ar fi prizonierul vânătorului de recompense, va reuşi să rămână în viaţă până când îl va putea găsi Obi-Wan. Vânătorul de recompense nu l-ar lăsa să moară.

Îşi spuse asta, iar şi iar. Dar când îşi amintea de faţa ei impasibilă, felul nemilos de a lupta, Obi-Wan simţea disperarea.

Şi eu încă stau aici. Aşteptând.

Îi informase pe Yoda şi pe Tahl, Cavalerul Jedi care coordona căutarea lui Qui-Gon. Le spusese tot ce ştia. Dar nu le putuse spune unde se îndrepta vânătorul de recompense. Nu ştiau cine o angajase să-l găsească pe Didi. Nu ştiau de ce. Nici măcar nu-i ştiau numele. Erau prea multe întrebări. Şi viaţa lui Qui-Gon atârna în balanţă. Yoda desemnase mai multe echipe Jedi să investigheze dispariţia lui Qui-Gon. Tahl încerca să spargă codul datapadului Jennei Zan Arbor, precum şi să caute indicii care ar putea duce la identitatea şi locul unde se afla

misteriosul vânător de recompense. Tot ce se putea face, se făcea deja. Toate resursele Jedi erau îndreptate spre găsirea lui Qui-Gon. În afară de Obi-Wan. El nu putea decât să stea aici.

— Ai memorat deja podeaua? Vocea lui Astri îi pătrunse în gânduri. Ea îi zâmbi pe jumătate. Eu am făcut-o. Sunt douăzeci şi şapte de pătrate de piatră de aici şi până la perete.

— Nu mai poate dura mult, spuse Obi-Wan.

Ea oftă şi se aplecă înainte, cu coatele pe genunchi, strângându-şi mâinile împreună. Astri era înaltă şi suplă, cu părul negru ca miezul nopţii, care atârna în bucle până la mijlocul spatelui. Era mai în vârstă decât Obi-Wan şi condusese cafeneaua împreună cu tatăl ei. Nu o cunoştea pe Astri prea bine, dar observase că nu-i plăcea să arate slăbiciune sau afecţiune. Faptul că tatăl ei fusese împuşcat în faţa ochilor ei, o devastase. Încercarea de a-şi ascunde şocul şi disperarea o doborâse.

— Nu i-am cunoscut niciodată pe părinţii care m-au născut, spuse Astri în timp ce se uita la podea. Cineva m-a lăsat în cafeneaua lui Didi. El m-a primit.

— Nu ştiam asta, spuse Obi-Wan.

— Cred că oricine m-a lăsat acolo, trebuie să fi ţinut cumva la mine, continuă Astri încet. L-au ales pe Didi să fie tatăl meu. Ştiau că nu mă va lăsa să fiu plasată de guvern. Ştiau că inima lui se va topi la vederea unui copil. Şi a făcut-o. Am avut noroc.

— Da, pot vedea asta, spuse Obi-Wan. Uneori casa pe care o descoperi este cea pe care trebuie să o ai.

La fel a simţit şi el despre Templu. Şi Qui-Gon.

Ea se întoarse să-l privească, cu mâhnire în ochii întunecaţi.

— Sunt sigură că Qui-Gon va fi bine. Este atât de puternic. Îl cunosc de o viaţă, Obi-Wan. Am văzut cât de puternic este.

Obi-Wan aprobă din cap. Dacă Qui-Gon ar fi fost mort, ar fi ştiut asta. Ar fi simţit-o.

— Ştiu că vrei să-l găseşti. Mulţumesc că ai rămas aici cu mine.

— Nu ştiu de unde să încep, mărturisi Obi-Wan. Nu ştim de ce a fost angajat vânătorul de recompense.

— Ştim că a încercat să ia datapadul ăla, spuse Astri. Deci ştim că există în el informaţii care sunt valoroase pentru cineva.

Şi ştim că datapadul a aparţinut lui Jenna Zan Arbor. Fligh l-a furat de la ea.

— Dar a furat şi datapadul Senatoarei S'orn, sublinie Obi-Wan. Deci legătura cu vânătorul de recompense ar putea fi acolo. Prietenul vostru Fligh este mort şi nu ne poate oferi răspunsuri. Şi chiar dacă am afla cine a angajat-o pe femeia vânător, încă nu ştim unde l-ar fi putut duce pe Qui-Gon.

Astri aprobă din cap.

— Dar îl vei găsi, spuse ea. Jedii pot face orice.

Ea se ridică, tresărind în timp ce o făcea. Astri avea umărul scrântit, precum şi umflături şi vânătăi cauzate de faptul că fusese trasă în jos, pe panta muntelui, fiind prizoniera biciului vânătorului de recompense.

— Eşti în regulă? întrebă Obi-Wan. Medicii ar putea să-ţi dea ceva pentru durere.

— Nu, vreau să rămân alertă. Dar tu? îl întrebă Astri pe Obi-Wan. Ce-ţi mai face piciorul?

Obi-Wan pipăi bandajul de pe coapsă. Piciorul îi fusese zdrelit de vârful biciului vânătorului de recompense. Rana fusese scăldată într-un rezervor de bacta. Se vindeca. Durerea scădea deja.

Şi Qui-Gon? Fuseseră îngrijite şi rănile lui?

Astri se plimba prin mica sală de aşteptare. Fusese concepută pentru confort şi calm, în culori de albastru pal şi alb. Zonele de relaxare erau grupate atât pentru a fi retrase, cât şi pentru intimitate. Astri privi spre fereastra care dezvăluia Coruscantul.

— Le sunt atât de recunoscătoare Jedilor. Vindecătorii şi medicii au fost atât de buni. Aş dori doar să fie mai rapizi.

Uşa camerelor interioare de tratament se deschise. Vindecătorul Jedi, Winna Di Yuni, veni spre ei, îmbrăcată în tunica de doctor de un albastru deschis. Obi-Wan se bucurase când Winna preluase sarcina de îngrijire a lui Didi. Era o Jedi mai în vârstă, înaltă şi puternică, cu o manieră blândă. Era renumită pentru marea ei abilitate de a diagnostica. Avea o cunoaştere vastă a tuturor bolilor din galaxie.

Acum, inima lui Obi-Wan bătu mai repede când văzu privirea Winnei. Ştiu brusc faptul că nu aducea veşti bune. Se ridică în picioare, iar Astri se repezi înainte. Winna se uită la Astri cu amabilitate şi le făcu semn să ia loc. Se aşeză vizavi de

ei.

— Am făcut tot ce putem pentru tată tău, spuse ea. Depinde acum de Didi. Energia lui vitală este foarte slabă. El însuşi trebuie să găsească forţa de a lupta.

Obi-Wan o văzu pe Astri înghiţind în sec.

— Rănile lui sunt atât de rele? întrebă el.

Winna aprobă din cap.

— Foarte rele, mă tem. Dar asta nu este singura problemă. S-a instalat o infecţie, o infecţie pe care nu o putem identifica. Căutăm în toate băncile noastre de date. Nu am vrut să vin aici până când nu aflam despre ce infecţie este vorba, dar trebuia să ştiţi ce se întâmplă.

— Nu înţeleg, spuse Astri. Sunteţi cei mai buni vindecători din galaxie. Dacă nu voi ştiţi ce este în neregulă cu Didi, cine să ştie?

— Nu ştim totul, spuse Winna cu blândeţe. Galaxia este foarte mare. Infecţiile şi bolile apar peste tot, întotdeauna altele noi. Nu mă îndoiesc că vom localiza sursa acesteia. Dar poate dura ceva timp.

— Didi nu are timp, spuse Astri, strângându-şi mâinile. Asta vrei să spui.

— Nu te gândi la ce este mai rău, spuse Winna. Gândeşte-te la ceea ce este bun. Vom identifica infecţia şi o vom trata.

Astri îşi muşcă buza.

— Pot să îl văd?

— Da, desigur. Nu este conştient. Dar s-ar putea să-ţi simtă prezenţa. Vino cu mine.

Astri o urmă pe Winna. Arăta de parcă ar fi fost somnambulă.

Obi-Wan se simţea şi el uluit. Didi era mai mare decât viaţa. Se aşteptase ca vindecătorii să vină imediat cu veşti bune. În schimb, trebuia doar să mai aştepte...

Uşa de pe holul principal se deschise. Tahl intră cu Yoda lângă ea.

— Ce mai face Didi? întrebă Yoda. Veşti am auzit că sunt.

— Are o infecţie pe care nu o pot identifica, spuse Obi-Wan. Winna a încercat să o liniştească pe Astri, dar văd că este îngrijorată.

— Tot posibilul, ea va face. Mult, asta înseamnă. Yoda apăsă pe un buton şi una dintre pernele de şezut coborî. Erau

ajustabile pentru numeroasele specii din Templul Jedi. Se lăsă pe pernă, apoi se sprijini în toiag. Şi tu, Obi-Wan? N-ai dormit, mă tem.

— Nu pot dormi până nu ştiu că Qui-Gon este în siguranţă, spuse Obi-Wan. Este vreo veste?

Ochii cu dungi verzi şi aurii, orbi, ai lui Tahl, erau plini de frustrare. Clătină din cap, cu buzele încordate.

— Am pus toate contactele la lucru, Obi-Wan, spuse ea. Giett s-a întors din misiunea sa îndelungată şi a revenit în Consiliu, aşa că Ki-Adi-Mundi ajută cu căutarea la nivel galactic. Nu am putea cere un analist mai bun.

Obi-Wan aprobă din cap. Ki-Adi-Mundi îl înlocuise pe Giett în Consiliul Jedi pentru o vreme. Cu creierul său binar, el reuşea să scotocească printr-o cantitate extraordinar de mare de informaţii şi să le analizeze.

— Nu avem nimic despre vânătorul de recompense, continuă Tahl. Nu are prieteni sau tovarăşi cunoscuţi. Cei care au angajat-o refuză să vorbească, chiar şi cu noi. Le este frică de represalii. Dar lucrăm la asta.

— Dar datapadul Jennei Zan Arbor? întrebă Obi-Wan. Trebuie să existe ceva ce-şi doreşte cineva.

— Nu putem sparge codul, zise Tahl. Majoritatea savanţilor îşi codifică datele – nu înseamnă că ar fi conectată cu vânătorul de recompense sau cu dispariţia lui Qui-Gon. Dar, pentru orice eventualitate, nu vrem să o avertizăm că suntem pe urmele ei. Trebuie să explorăm toate opţiunile până găsim modalitatea corectă de a continua. Nu mă voi odihni până nu îl vom găsi, Obi-Wan.

— Ştiu, spuse Obi-Wan.

Tahl era la fel de apropiată de Qui-Gon. Trecuseră împreună prin instruirea în Templu.

— Echipe avem peste tot în sistemul Duneeden, Obi-Wan, spuse Yoda. Vom găsi o urmă a navei vânătorului de recompense.

— Ştim că nava era echipată cu hipermotor, spuse Tahl îngrijorată. Sunt şanse mari să nu fi rămas în sistemul Duneeden. Dar o să verificăm fiecare urmă.

— Ştiri de la o echipă Jedi avem, le spuse Yoda. Detaşaţi la laboratorul lui Zan Arbor pe planeta ei natală Ventrux, ei sunt. Că laboratorul a fost închis, am aflat. Demişi şi plătiţi, muncitorii

au fost.

O scânteie lumină ochii lui Tahl.

— Ei bine, cel puţin asta e ceva. Jenna Zan Arbor trebuie să fie implicată. Trebuie să-i spargem codul!

Yoda aprobă din cap.

— Că are o altă bază de operaţiuni, noi credem, spuse el. O căutăm. Se întoarse spre Obi-Wan. Un moment dificil, pentru tine este. Totuşi, calmul trebuie să-ţi găseşti. Când veşti apar, cu inima împăcată trebuie să pleci. De direcţie, tu ai nevoie. Asta, noi vom găsi.

Inima lui Obi-Wan era departe de a fi împăcată. Dar Yoda avea dreptate. Trebuia să fie hotărât, iar hotărârea venea doar din calm.

Uşa camerei interioare se deschiseră. Winna înaintă repede.

— Infecţia lui Didi a fost identificată. Focul de blaster trebuie să fi fost contaminat cu o soluţie pentru declanşarea infecţiei.

— Aveţi leac? întrebă Obi-Wan.

Winna aprobă din cap.

— Tratamentul a fost descoperit. Este o antitoxină. Dar am veşti proaste. Laboratorul care îl vinde a fost închis. Nu există stocuri pe care să le putem găsi. Acest laborator a fost singura sursă din galaxie.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Tahl. După privirea ei, ştia că se gândea la acelaşi lucru. Yoda dădu încet din cap.

— Care este numele laboratorului? întrebă Obi-Wan.

— *Industriile Arbor*, răspunse Winna.

Era răspunsul pe care Obi-Wan se aştepta să îl audă.

Capitolul 3

Devenea tot mai slab, nu mai puternic. Qui-Gon simţea cum îi plutea corpul. Voia să se predea în faţa senzaţiei, să se lase în voia vaporilor ciudat de plăcuţi, să-i lase să-l poarte în somnuri lungi. Chiar şi în cea mai rea boală pe care o avusese, nu se simţise niciodată atât de slăbit.

Îi făcea ceva pentru a-l menţine slab? Sângele îi era extras în mod regulat, dar asta încă nu îi explica oboseala. Izolat de lume, de alte creaturi vii, ştia că Forţa încă lucra în jurul lui. Închise ochii şi se întinse spre ea. O adună în jurul lui ca pe un scut. Qui-Gon simţi Forţa mişcându-se prin cameră. Se concentră mai tare...

Prin vălul vaporilor, luminile indicatoare din afara camerei sale străluciră. Auzi slab un senzor răsunând strident şi sunetul paşilor grăbiţi. Apoi auzi din nou vocea amplificată a lui Zan Arbor:

— Tocmai ai accesat Forţa. Bun. Să nu-ţi fie frică să faci asta.

— Cum ai ştiut? întrebă Qui-Gon.

Întrebarea îi scăpă pe gură înainte să aibă şansa să gândească. Surpriza lui o declanşase.

— Îţi monitorizez funcţiile vitale. Când accesezi Forţa, temperatura corpului tău scade. Bătăile inimii încetinesc. Ce ciudat. Cândva am crezut că Forţa avea efectul opus. Dar funcţionează misterios. De aceea e atât de interesantă de studiat.

Aşadar studia Forţa. Qui-Gon se gândi la acest nou fapt. Forţa nu putea fi măsurată sau fabricată. Dar dacă o studia un savant strălucit precum Jenna Zan Arbor, era posibil să descopere lucruri pe care nu ar trebui să le ştie. Nu trebuia să-i subestimeze inteligenţa.

Ceea ce însemna că nu putea folosi Forţa pentru a se vindeca singur.

— De ce eşti atât de interesată de Forţă? întrebă el.

— Ah, astăzi suntem plini de întrebări, murmură ea.

— Nu prea am alte lucruri de făcut aici, sublinie Qui-Gon.

— Dar faimoasa ta meditaţie Jedi? Asta ar trebui să ajute să treacă timpul.

— Chiar şi meditaţia are limitele sale, spuse Qui-Gon sec.

Auzi un hohot de râs.

— De ce nu ar trebui să studiez Forţa? De ce ar trebui ca Jedii să fie singurii care o studiază?

Qui-Gon se gândi înainte să răspundă. Avea nevoie să o facă să vorbească în continuare. Trebuia să pară interesat de studiile ei.

— Asta este o întrebare bună, zise el. Credem că Forţa ne conectează pe toţi.

— Ăsta este exact punctul meu de vedere! spuse Zan Arbor emoţionată. Jedii ar trebui să fie de acord cu interesul meu.

— De unde ştii că nu suntem? întrebă Qui-Gon. Nu ne-ai întrebat.

— Nu am nevoie de permisiunea voastră, se răsti ea.

O scăpa.

— Nu asta am vrut să spun, zise el. Eşti o cercetătoare strălucită. S-ar putea să doreşti să împarţi constatările cu restul galaxiei.

— Când voi fi pregătită, spuse ea. Nu mai devreme.

— Şi ce anume cauţi?

Ea nu răspunse pentru o clipă, iar el se temu că se terminase conversaţia. Apoi ea spuse:

— Colegii mei sunt proşti.

Qui-Gon aşteptă. Nu voia să pară prea nerăbdător. Ceva îi spuse că Jenna Zan Arbor voia să vorbească.

— Ai călătorit. Probabil că ai văzut că galaxia este plină de proşti.

— Am văzut că multe fiinţe nu au încredere în ceea ce le spun ochii şi minţile lor – sau în inimile lor, zise Qui-Gon.

— Exact! Aşa că vezi cu ce am de-a face, spuse Jenna Zan Arbor, vocea ei încălzindu-se. Tocmai am venit de la o conferinţă la Senat. Colegii mei urmăresc visele, nu ideile. Noi modalităţi de a face ca navele să meargă mai repede. Motoare noi, combustibili noi, hipermotoare noi. Încearcă să găsească modalităţi de a face arme mai puternice, mai eficiente. Caută noi surse de putere. Mai repede. Mai mare. Mai bine. Acesta este ceea ce urmăresc ei. Ignoră cea mai puternică energie din

galaxie. Forţa este mult mai importantă decât oricare dintre acele lucruri. Cu Forţa, poţi mişca minţile. Acest lucru este mult mai important decât nişte nave!

— Aş fi de acord cu tine, spuse Qui-Gon.

— Ce ironic, spuse Zan Arbor. Doar un Jedi ar înţelege. Şi totuşi, numai Jedii pot fi cei mai buni subiecţi ai mei. Ceilalţi – chiar şi cei care aveau Forţa, care erau, aşa cum le spuneţi voi, sensibili la Forţă – nu ştiau ce au. Nu o puteau controla. Este greu să măsori ceva care nu este controlat. Acela a fost defectul experimentelor mele.

Qui-Gon avu brusc o idee care îl îngheţă. Îl ţinea Zan Arbor într-o stare de slăbiciune, astfel încât el să trebuiască să folosească Forţă pentru a se vindeca singur? Nu putea face nimic în camera aceea. Nu ar scăpa niciodată dacă nu ieşea de aici, măcar pentru scurt timp. Poate că ar putea forma un fel de legătură cu răpitoarea sa.

— Voi face o înţelegere cu tine, spuse el.

— Nu cred că eşti în măsură să oferi ceva, spuse Jenna Zan Arbor, amuzată.

— Ba cred că sunt, răspunse liniştit Qui-Gon. Am ceva ce vrei. Asta mă pune exact în această poziţie.

Urmă o pauză.

— Ce vrei?

— Vreau să fiu scos din această cameră timp de două ore pe zi, spuse Qui-Gon. Dacă faci asta, voi folosi Forţa pentru a mă vindeca. Dacă nu o faci, nu o voi accesa.

— Vei muri, îl avertiză ea.

— Da, răspunse calm Qui-Gon. Ca Jedi, sunt pregătit pentru moarte. Nu mă înspăimântă.

— Eu nu fac înţelegeri! strigă Zan Arbor pe un ton strident. Eu sunt şefa aici! Eu iau deciziile!

El nu răspunse. Închise ochii. Paria că ea nu îl va refuza. Îi simţise dorinţa din glas, determinarea de a-şi continua experimentele. Avea să cedeze.

— Bine, se răsti ea. Dar nu două ore. O oră. Atât. Avem o înţelegere?

— Avem o înţelegere, răspunse Qui-Gon.

Se aşteptase deja ca ea să-i ofere doar o oră. Nu era o problemă. O oră ar trebui să fie suficientă.

Capitolul 4

Yoda, Tahl şi Obi-Wan tăcură o perioadă lungă de timp. Vestea că Jenna Zan Arbor controla accesul la antitoxina lui Didi îi deranja.

— Este foarte ciudat, continuă Winna. Nu doar că *Industriile Arbor* s-a închis, ci şi că nu există nicio altă sursă pe care să o putem găsi. Trebuie să fie o greşeală, ceva la care nu ne-am gândit. Această infecţie este foarte rară, totuşi *Industriile Arbor* ar fi trebuit să permită altor laboratoare să stocheze antitoxina. Asta este o încălcare uimitoare a eticii. Nu au lăsat nicio dată la care vor reporni producţia sau unde...

— Ceva ce ar trebui să ştii, există, o întrerupse Yoda. Sub suspiciune, Jenna Zan Arbor este.

— Ar putea fi implicată în dispariţia lui Qui-Gon Jinn, spuse Tahl.

— Ca să nu mai vorbim de crimă, adăugă Obi-Wan.

Încruntarea Winnei se adânci, pe măsură ce şocul i se înregistra încet pe faţă.

— Vrei să spui că Zan Arbor a privat în mod deliberat galaxia de medicamentul ei?

— Cred că este o posibilitate foarte mare, spuse Tahl.

Expresia Winnei era sumbră.

— Pacientul meu va muri fără antitoxina respectivă.

— Nu înţeleg. Astri venise în spatele lor atât de încet, încât nu o auziseră. Spui că Jenna Zan Arbor are medicamentul de care are nevoie tatăl meu şi că nu o puteţi găsi?

— Mă tem că aşa este, spuse Winna.

Obi-Wan se duse la Astri. Rămase lângă ea, nesigur ce să spună sau să facă.

— Nu trebuie să pierzi speranţa, spuse el.

Ea aprobă din cap, cu gura încordată. Îi văzu umerii tremurând. Încerca să nu plângă în hohote.

— Obi-Wan are dreptate, spuse Winna. Antitoxina trebuie să existe pe undeva prin galaxie. O vom găsi, Astri.

— Ştiu că veţi face tot ce puteţi.

— Bunul nostru prieten, Didi este, Astri, îi spuse Yoda.

Grijă de el, vom avea.

— Eşti foarte amabil.

Astri se întoarse şi se îndreptă spre fereastră, uitându-se în gol.

— Şi-a pierdut speranţa, murmură Tahl.

— Veşti proaste, au fost, spuse Yoda. Greu de absorbit.

— Mai bine mă întorc, spuse Winna încordată şi se grăbi înapoi.

— Să mergi la Astri, ar trebui, îi spuse Yoda lui Obi-Wan. Prietenul ei, tu eşti. Să o consolezi, tu trebuie. Cât timp Didi trăieşte, speranţa nu trebuie să moară.

Dar Astri nu era chiar prietena lui. Abia o întâlnise. Şi el nu era prea bun la a consola pe cineva. Dacă ar fi aici Qui-Gon!

Yoda şi Tahl plecară, iar Obi-Wan se duse să se aşeze stângaci lângă Astri.

— O să moară, spuse ea. Şi voi rămâne singură.

— Nu ne putem pierde speranţa, spuse Obi-Wan. Jedii sunt capabili de lucruri extraordinare. Vom găsi antitoxina sau pe Jenna Zan Arbor.

— Sunt sigur că o veţi face, spuse Astri. Dar Didi va mai fi în viaţă? Pare atât de mic, Obi-Wan. Spiritul era cel care îl umplea. Acum este atât de slab...

— Nu este slab, spuse Obi-Wan. Are unul dintre cele mai puternice spirite pe care le-am văzut vreodată. Este încă acolo, este puterea lui.

— Am crezut că aveam probleme cândva, spuse Astri încet. Conducerea unei afaceri nu este uşoară. Dar acum, cunosc disperarea pentru prima dată. Chiar dacă Didi supravieţuieşte, am pierdut totul. Cafeneaua a fost închisă de către proprietarul terenului. Îi datorăm credite pe care nu le avem. Chiar în timp ce stau lângă Didi, implorându-l să trăiască, mă întreb la ce se va întoarce. Şi este doar vina mea. Am cheltuit toate economiile noastre pe îmbunătăţiri pentru cafenea. Nu mai avem nimic.

Obi-Wan nu avu nevoie să se întrebe ce ar spune Qui-Gon.

— Vă aveţi unul pe celălalt.

— Ai dreptate, Obi-Wan. Îmi plâng de milă. Astri îşi frecă fruntea. Doar că sunt atât de obosită.

— De ce nu te odihneşti aici? sugeră Obi-Wan, indicând zona de relaxare. Nu este nevoie să te duci în dormitoare. Mă

voi asigura că nu vei fi deranjată, decât dacă... dacă se trezeşte Didi.

Astri se scufundă în perne şi îşi puse capul jos.

— Poate doar o oră, spuse ea în timp ce ochii i se închideau.

Obi-Wan decise să rămână până va fi sigur că adormea. Era foarte agitat. Era nerăbdător să verifice ce mai făcuseră Tahl şi Jedii spărgători de coduri. Voia să fie acolo atunci când spărgeau codul datapadului.

Băgă mâna în tunică pentru a scoate piatra de râu sensibilă la Forţă pe care i-o dăduse Qui-Gon. Găsea deseori confort în faptul că avea piatra netedă în mână. Îl făcea să se simtă mai aproape de Qui-Gon.

Un sunet îl avertiză că mai era ceva în buzunar. Obi-Wan o scoase. Era o foaie de date. Jenna Zan Arbor scrisese pe ea numele oaspeţilor pe care îi invitase la cafeneaua lui Didi. Numele începeau deja să se estompeze.

Obi-Wan se gândi la ceea ce se petrecuse cu doar câteva zile înainte. Qui-Gon îi ceruse să scrie informaţiile când o vizitaseră la hotel. Qui-Gon nu făcea niciodată ceva fără vreun motiv. Obi-Wan se încruntă, gândindu-se bine. Merseseră să o vadă pe Zan Arbor pentru că descoperiseră că aflase despre cafeaua lui Didi de la Fligh. Fligh furase atât datapadul Senatoarei S'orn, cât şi pe al lui Zan Arbor. Mai târziu fusese găsit mort, cu trupul golit de sânge. În acel moment, nu ştiau dacă Zan Arbor era implicată. Urmăreau doar un fir. Cu alte cuvinte, Zan Arbor nu fusese suspectă. Atunci, de ce îi ceruse Qui-Gon acea listă?

Pe atunci, Obi-Wan credea că banda *Tech Raider* o angajase pe femeia vânător. Dar Qui-Gon trebuie să fi avut ceva îndoieli. Încercase să-l lege pe vânătorul de recompense de Zan Arbor? Nu rezolvaseră nici misterul modului în care reuşise vânătorul de recompense să intre în cafeneaua lui Didi după ce plecaseră oaspeţii lui Zan Arbor. Ştiau că localul fusese bine închis, fiecare uşă şi fereastră fiind blocate. Oare Qui-Gon se întrebase dacă vreunul dintre oaspeţi rămăsese în urmă?

Astri s-ar fi putea să nu fi observat în confuzia plecării.

Şi vânătorul de recompense era o maestră a deghizărilor...

Obi-Wan se uită la Astri. Dormea liniştită. Putea s-o părăsească pentru scurt timp. Merse către un birou mic din colţ.

Copie repede numele decolorate pe o foaie nouă şi o aruncă pe cea veche în containerul de gunoi.

Se îndreptă pe uşă. Nu era mare lucru, dar era o direcţie.

Capitolul 5

Yamele Polidor, Nontal Quincu, Aleck W'a, Ni Odus, Dobei Eranusite, B'Zun Mai, Reesa On, Von Taub. Obi-Wan luă un taxi aerian spre Biroul de Legătură al Comitetului Oficial din Senat. Biroul gestiona nevoile de transport şi cazare ale multor comite din galaxiei care veneau să facă petiţii în Senat.

Din moment ce era o cerere Jedi, i se dădură lumile de origine şi informaţiile de contact ale fiecărei fiinţe de pe listă. Obi-Wan o scană rapid. Doar trei dintre invitaţi erau în continuare pe Coruscant. Ceilalţi se întorseseră în lumile lor natale. Ar putea începe de acolo. Dacă nu găsea nimic, va merge mai departe. Dacă trebuia să călătorească până pe Inelul Exterior pentru a găsi vreun indiciu, o va face.

Yamele Polidor şi Von Taub încă mai aveau afaceri în Senat şi stăteau într-o pensiune din apropiere. Obi-Wan merse mai întâi acolo. Îi găsi împreună, în camera de zi, trecând în revistă înregistrarea întâlnirilor la care participaseră în acea zi.

Obi-Wan le explică faptul că se afla într-o misiune Jedi pentru a descoperi cine pătrunsese în cafeneaua lui Didi după ce plecase grupul lor. Yamele Polidor era o Rindiană micuţă, cu urechi ascuţite şi două mâini cu câte opt degete.

Dădu din cap politicoasă către Obi-Wan.

— Desigur, voi fi bucuroasă să vă ajut.

Corweillianul Von Taub aprobă din cap.

— La fel şi eu.

— A intrat cineva în cafenea cât timp eraţi acolo? întrebă Obi-Wan.

— Doar membrii propriului nostru grup, răspunse Yamele Polidor pe tonul jos şi cântat al unui Rindian.

— Aţi observat pe cineva pe stradă?

Von Taub clătină din cap.

— Am plecat, iar proprietara cafenelei, o femeie tânără, a încuiat uşa după noi. Jenna Zan Arbor a fost foarte supărată din cauza serviciului şi a mâncării. Eu nu am crezut că a fost atât de rău, zâmbi el. Poate că sunt mai obişnuit cu dezorganizarea. Dar Jenna este un savant care nu tolerează dezordinea.

— Ştiţi bine celelalte nume de pe această listă? întrebă Obi-Wan.

Le întinse lista. Yamele Polidor îşi trecu unul dintre degetele lungi peste listă.

— Îi cunosc personal pe toţi aceşti savanţi, cu excepţia lui Dobei Eranusite şi Reesa On.

— Îl cunosc destul de bine pe Dobei, spuse Von Taub. Reesa On a fost o străină şi pentru mine.

— O cunoştea cineva? întrebă Obi-Wan.

— Jenna Zan Arbor, răspunse Yamele Polidor.

— Da, au lucrat împreună la un proiect de cercetare, adăugă Von Taub.

— Jenna a avut multe complimente cu privire la abilităţile ei de savant. Niciunul dintre noi nu o cunoscuse înainte.

Obi-Wan îşi menţinu vocea calmă în ciuda entuziasmului său în creştere.

— Vă amintiţi cum arăta?

— Nu chiar, spuse Yamele Polidor ridicând din umeri. Înaltă, poate? Era umanoidă. Asta, îmi amintesc.

— Foarte izbitoare, spuse Von Taub. Purta un turban şi o robă de mătase minunate.

Obi-Wan îşi dădu seama că o văzuse el însuşi. Avea amintirea vagă a unei femei cu un turban cu bijuterii. Îşi împinse urgenţa deoparte şi îşi deschise mintea, lăsând amintirea să vină natural, aşa cum fusese învăţat. Informaţiile pe care le căuta îi vor veni în minte.

El şi Qui-Gon vorbeau cu Astri când sosiseră oaspeţii. Îşi aminti aspectul de dezgust de pe faţa Jennei Zan Arbor. Şi o femeie înaltă îşi adunase roba bogată în jurul ei, ca şi cum s-ar fi murdărit dacă ar fi atins vreun scaun sau podeaua. Avea mâini foarte puternice... Ea fusese. Vânătorul de recompense. Era sigur de asta.

Şi acum avea un nume.

— O ultimă întrebare, spuse Obi-Wan. Ştiţi dacă Zan Arbor are mai multe laboratoare? Ştiu că laboratorul ei principal este pe Ventrux.

Ambii savanţi părură nedumeriţi.

— Dar de ce ar avea nevoie de un alt laborator? întrebă Von Taub.

— Nu am auzit niciodată despre aşa ceva, adăugă Yamele

Polidor.

— Mulţumesc pentru ajutor, spuse el ridicându-se şi plecându-se.

Se grăbi să iasă afară şi o apelă imediat pe Tahl prin comunicator.

— Am putea avea o pistă, spuse el. Cred că vânătorul de recompense a pozat într-o savantă pe nume Reesa On. Cel mai probabil se deghizase ea însăşi pentru a fura înapoi datapadul de la Didi şi Astri. Ar fi reuşit dacă Qui-Gon şi cu mine nu ne-am fi întors şi am fi surprins-o. Senatul o are înregistrată ca fiind pe Coruscant. Ar fi trebuit să-i informeze când se întoarcea în lumea ei natală. Am o adresă.

— Nu te duce singur, îl avertiză Tahl. Aşteaptă, şi îţi voi trimite o echipă.

— Nu pot aştepta, argumentă Obi-Wan. Este cazată la mică distanţă de aici. Lasă-mă măcar să văd dacă mai este acolo.

— Nu o angaja în luptă şi nici măcar nu te arăta, îl avertiză Tahl. Ne-ar putea conduce la Qui-Gon.

— Nu o voi face, promise Obi-Wan. O voi ţine doar sub supraveghere.

— Voi vedea ce pot descoperi de aici, îi spuse Tahl. Bună treabă, Obi-Wan.

Obi-Wan întrerupse comunicarea şi se îndreptă spre pasarela care ducea spre Vertex, strada care era listată ca fiind adresa lui Reesa On. Îşi trase roba în jurul lui şi îşi ridică gluga pentru a-şi acoperi faţa. Trebuia să urmeze sfatul lui Tahl. Ştia că Tahl voia la fel de mult ca şi el să-l găsească pe Qui-Gon. Dacă îi ceruse prudenţă, fusese doar din cauză că spera ca asta să-i ducă mai repede la Qui-Gon.

Pensiunea unde stătea Reesa On era similară cu cea din care tocmai plecase. Existau multe pensiuni mici în jurul Senatului, pentru a satisface oaspeţii bogaţi veniţi cu afaceri la Senat, care necesitau sejururi lungi. Era departe de hanul ponosit şi vai de capul lui unde avuseseră prima confruntare cu vânătorul de recompense. Şi avea măsuri de securitate. Oaspeţii foloseau cardurile pe care le glisau prin cititor, pentru a intra. Toţi ceilalţi trebuiau să se anunţe. Merse pe lângă clădire, întrebându-se ce să facă. Cel mai probabil, nu ar fi avut norocul să o vadă intrând sau ieşind. Şi chiar dacă ar vedea-o, ar

recunoaşte-o? Se deghizase într-un bătrân, o savantă bogată şi un tânăr băiat care parca speedere la un hotel mare. Puterile ei de transformare erau incredibile. Uşa casei se deschise şi cineva rămase în prag.

Ascuns în spatele unui şir de speedere, Obi-Wan se uită cu atenţie. Un Rodian rămase pe loc o clipă, de parcă ar fi vrut să testeze vremea. Chiar şi un maestru în deghizări nu se putea transforma într-un Rodian. Acesta era voluminos şi scund, cu pielea verde şi creasta obişnuită de spini de-a lungul craniului. Nu, nu era vânătorul de recompense. Obi-Wan se ridică repede şi traversă pasarela. Merse pe rampă, dădu din cap spre Rodian şi trecu prin uşă deschisă. Uşa se închise în spatele lui.

Pensiunea era operată automat. Aruncă o privire rapidă la terminalele prinse pe pereţi. Aici, oaspeţii îşi foloseau cardurile pentru a-şi ridica mesajele. Observă o tastatură şi tastă repede numele Reesa On.

CAMERA 1289 VĂ RUGĂM SĂ GLISAŢI CARDUL DE SECURITATE PENTRU A ACCESA MESAJELE

Obi-Wan luă turboliftul până la etajul al doisprezecelea. Se mişcă repede pe hol şi ajunse în faţa camerei 1289. Îşi apăsă urechea pe uşă, cu toate simţurile în alertă. Ascultarea era o abilitate Jedi care fusese perfecţionată prin exerciţiu în timpul antrenamentului la Templu.

Auzi şoapta moale a ţesăturii. Mişcarea sa obişnuită îi spuse că era doar o perdea care se agita de la briză. Nu auzea nici paşi, nici respiraţie.

Ce fac acum? Obi-Wan ştia că nu avea să fie ultima oară când îşi punea acea întrebare. Fără Qui-Gon, nu era sigur de paşii pe care trebuia să-i facă.

Obi-Wan se concentră atât de tare asupra sunetelor din spatele uşii, încât auzi deschiderea turboliftului doar cu o secundă prea târziu. Simţi o creştere a Forţei, avertizându-l cu doar o clipă înainte ca focul de blaster să izbească uşa deasupra capului său.

Capitolul 6

Obi-Wan se aplecă şi se rostogoli, întinzându-se în acelaşi timp după sabia de lumină. O activă şi fu gata pentru următoarea salvă chiar în timp ce sărea spre atacatorul său.

— Obi-Wan, nu! ţipă Astri.

Ea sări înapoi, blasterul zburându-i din strânsoare. Picioarele ei zburară în sus, abia ratând lama sabiei. Obi-Wan o dezactivă repede. Ea ateriză cu o bubuitură şi cu un strigăt care trebuie să fi fost auzit de fiecare oaspete de pe palier.

— Ce faci aici? şuieră el.

— Ce faci aici? strigă ea în acelaşi timp.

Obi-Wan îi făcu semn să tacă şi arătă spre uşa lui Reesa On.

Astri se ridică, îndreptându-şi tunica.

— Nu este acolo. Am verificat deja camera. Ce?

Pe hol, se deschise o uşă cu câţiva centimetri şi îi priviră doi ochi portocalii.

— Haide, mormăi Obi-Wan. Nu putem vorbi aici.

Luă blasterul lui Astri şi îl băgă la centura sa utilitară. Nu vorbiră cât timp erau în turbolift. Astri aruncă o ocheadă spre el. Deschise gura o dată sau de două ori, dar decise să rămână tăcută.

El aşteptă până când părăsiră pensiunea şi se depărtară la mică distanţă de ea. Se strădui să-şi adune răbdarea. Nu voia să-şi arate furia.

Dar el nu avea seninătatea lui Qui-Gon.

— Ce făceai acolo? întrebă el. Ai fi putut strica totul!

— Am crezut că vei avea nevoie de ajutor...

— Eşti bucătar, nu Jedi! izbucni Obi-Wan. Cum ai găsit-o, totuşi? M-ai urmărit?

— Am citit foaia pe care ai lăsat-o, spuse Astri. Am recunoscut numele. Au fost oaspeţii la cina Jennei, la cafeneaua noastră. Şi crezi că vânătorul de recompense a fost unul dintre ei.

Obi-Wan o privi neîncrezător.

— Deci, cum ai aflat unde stătea Reesa On? Şi cum ai aflat

că vânătorul de recompense este Reesa On? Ai fost şi tu la Biroul de Legătură al Senatului? Asta ar fi putut să o alerteze!

Astri flutură din mână.

— Nu trebuie să trec prin canale oficial. Sunt fiica lui Didi, îţi aminteşti? Toţi cei care vin la Senat, nu trec doar printr-un control de securitate. Trec şi printr-un control despre trecutul penal.

— Vrei să spui că sunt scanaţi pentru mandate în vigoare? întrebă Obi-Wan.

Ea rânji în timp ce ocolea un grup de turişti.

— Nu, sunt verificaţi de criminali. Nanno L'a şi gaşca lui îi verifică pe toţi petenţii şi pe membrii comisiilor care vin la Senat de pe alte lumi. Nu ştii niciodată cine ar putea avea ceva ce merită furat. Aşa că am vorbit cu Nanno. Ar face orice pentru Didi. El mi-a dat un rezumat al numelor de pe listă. Gaşca lui avea copii ale documentelor fiecăruia dintre ei. Singura care a venit fără, a fost Reesa On. Avea câteva chestii în documentele ei, dar nu avea înregistrări ale tranzacţiilor financiare. Pentru cineva foarte bogat, asta părea ciudat. Aşa că m-am gândit că Reesa On era o identitate falsă. Nanno ştia unde stătea Reesa On. Aşa că m-am dus acolo.

— De unde ştiai că nu era în camera ei? întrebă Obi-Wan.

Se simţea puţin iritat că Astri ajunsese mai repede decât el la Reesa On.

— Aceste pensiuni folosesc toate cafenelele şi restaurantele din apropiere pentru a servi mâncare, explică Astri. M-am dus la Galaxy Grill, mai jos pe stradă, şi i-am cerut prietenului meu Endami codul de servicii. Apoi m-am prefăcut că am o livrare şi am introdus codul. Ridică din umeri. Asta m-a băgat înăuntru. Codul de servicii îţi spune, de asemenea, cine este cazat, în ce cameră. A fost uşor.

— Uşor! Deci ai pătruns în camera ei? întrebă Obi-Wan nervos.

— Am bătut şi am spus că am o livrare de alimente, spuse Astri. Nu a răspuns nimeni, aşa că am deschis uşa.

— Dar era încuiată.

Astri zâmbi.

— Am învăţat cum să ocolesc o blocare de securitate de bază când aveam şapte ani, Obi-Wan. Nu cred că se va întoarce. Este acolo o geantă de călătorie, şi este plină cu lucruri care ar

trebui să te facă să crezi că este cineva acolo.

— Dacă are sens, aş vrea să aud de ce crezi că nu se întoarce, mormăi Obi-Wan.

— Are o trusă nouă de îngrijire personală, cu săpun şi articole de baie, dar nu au fost folosite. Sunt câteva tunici proaspete şi haine de dormit care nu au fost purtate. Cred că vânătorul de recompense nici măcar nu a rămas acolo – a plătit pentru minimul de două săptămâni, doar ca să aibă o adresă oficială.

Probabil că Astri are dreptate, gândi Obi-Wan. Nu erau mai aproape de a găsi adevărata identitate a lui Reesa On. Frustrat, se întoarse şi începu să meargă.

— Unde mergem? întrebă Astri.

— Tu te întorci la Templu, spuse Obi-Wan. Eu încerc să-l găsesc pe Qui-Gon. Asta este o treabă Jedi.

— Este şi treaba mea. Astri se opri scurt, forţându-l şi pe Obi-Wan să se oprească. Didi nu se va trezi, Obi-Wan, spuse ea cu ochii întunecaţi serioşi. Nu fără acea antitoxină. Amândoi ştim asta. Şi Reesa On este primul nostru indiciu despre locul în care se află Jenna Zan Arbor. Crezi că ea îl ţine pe Qui-Gon, nu?

Obi-Wan aprobă din cap cu reticenţă.

— Deci, am la fel de multe motive pentru a o găsi pe Reesa On ca şi tine. Vânătorul de recompense ne-ar putea conduce la Zan Arbor. Şi mai am un motiv. Nanno mi-a spus că din cauza uciderii lui Fligh şi a dispariţiei lui Qui-Gon, a fost emis un mandat de arestare pentru vânătorul de recompense, de către forţele de securitate de pe Coruscant. Există şi o recompensă. Nu vezi? Astri şi-a aruncă buclele din ochi cu nerăbdare. Ăsta este singurul lucru pe care îl pot face pentru Didi. Pot găsi antitoxina şi să ne procurăm o sursă nouă de bani. Tot ce trebuie să fac este să o găsesc pe Reesa On.

El scutură din cap.

— E prea periculos.

— Te pot ajuta, Obi-Wan.

— Ce ai de gând să faci, să găteşti până scăpăm de pericol? întrebă Obi-Wan sceptic.

— Mai pot face şi alte lucruri! protestă Astri. Trebuie să-ţi amintesc faptul că am găsit-o pe Reesa On înaintea ta? Trebuie să recunoşti că am nişte abilităţi.

— Nu cu un blaster, mormăi Obi-Wan.

Se gândi un moment. O cunoştea pe Astri suficient de bine ca să înţeleagă că dacă nu o includea, o să încerce să o găsească singură pe femeia vânător. Era mai sigur să rămână cu el.

— Putem face echipă, dar am două condiţii, spuse el. În primul rând, nu mai foloseşti blasterul.

— Dar am nevoie de protecţie, protestă Astri. Şi devin tot mai bună la ţintit.

Obi-Wan tresări.

— Sigur. Ai fost la cinci centimetri de uciderea mea în loc de şase. Voi face o înţelegere cu tine. Trebuie să aşteptăm până vine Tahl cu informaţii despre Reesa On. Mă întorc la Templu cu tine şi poţi alege o altă armă. Vom vedea cum te simţi cu o vibrolamă. Presupun că ar trebui să ai ceva cu care să te protejezi.

— Care este cealaltă condiţie? întrebă Astri.

— Dacă lucrurile devin periculoase, îţi voi cere să te întoarci la Templu, spuse Obi-Wan. O grămadă de credite nu l-ar ajuta pe Didi dacă tu eşti moartă.

Astri ezită.

— Ştiu că tu crezi că nu am dreptul să-ţi spun ce să faci, zise Obi-Wan. Este adevărat. Dar eu îi reprezint pe Jedi. Trebuie să ai încredere în noi, nu doar în mine.

Fără tragere de inimă, Astri aprobă din cap.

— Deci, suntem o echipă?

Obi-Wan aprobă din cap cu un aer sumbru.

— Pentru moment.

* * *

Astri nu avea nicio şansă cu blasterul, dar era pricepută cu vibrolama. Obi-Wan îi dădu o lecţie rapidă de strategie şi apărare. Corpul ei era agil şi puternic, şi era surprinzător de rapidă.

— Încearcă să rămâi în spatele meu sau lângă mine, îi spuse Obi-Wan. Dar nu intra în calea sabiei mele.

— Nu-ţi face griji, îi spuse Astri.

Uşa sălii de antrenament se deschise şi Tahl intră grăbită. Îşi întoarse imediat faţa spre fiica lui Didi.

— Astri, şi tu eşti aici?

— Da.
— Am un indiciu, spuse ea. Nu este mult, dar este ceva. Nu am putut găsi nimic despre Reesa On, dar, dintr-o bănuială, am rulat numele prin limba Sorrusă.
— Planeta natală a vânătorului de recompense, îi spuse Obi-Wan lui Astri.
— Se pare că *reesa on* înseamnă ceva într-un dialect Sorrusian obscur, spuse Tahl. Este vorbit de un trib care locuieşte într-o zonă izolată de pe Sorrus.
— Ce înseamnă? întrebă Astri.
Gura lui Tahl se răsuci.
— *Prinde-mă*. Există chiar şi un joc de copii în acel trib, numit *reesa on*.
— Deci numele este o bătaie de joc, spuse Obi-Wan. *Prinde-mă dacă poţi*.
— Exact, fu de acord Tahl. Am coordonatele zonei tribului. Mă îndoiesc că vânătorul de recompense este acolo. Echipele Jedi au fost trimise pe alte piste. Majoritatea încearcă să găsească laboratorul lui Zan Arbor, prin urmărirea transporturilor medicale. Asta este o pistă atât de mică. Totuşi...
— Am putea afla mai multe despre ea, spuse Obi-Wan.
— Şi nu avem nimic altceva de făcut pentru moment, fu de acord Astri.
Tahl îşi înclină capul de parcă ar fi încercat să înţeleagă sensul din spatele cuvintelor lui Astri.
— Noi?
— Mă duc cu Obi-Wan, declară Astri.
Tahl clătină din cap.
— Nu poţi merge într-o misiune Jedi, Astri.
— Dar asta nu este o misiune, argumentă Astri. Nu implică niciun pericol.
— Indiferent unde este sau ar putea fi vânătorul de recompense, există şi pericol, spuse Tahl pe un ton tăios. Nu uita asta.
Bărbia lui Astri se ridică sfidătoare. Chiar dacă Tahl nu o putea vedea, îi putu percepe încăpăţânarea. Se încruntă.
— I-am promis lui Astri că va putea veni cu mine pentru o vreme, îi spuse Obi-Wan lui Tahl. Vânătorul de recompense l-a împuşcat pe tatăl ei, Tahl. Are şi ea dreptul să o urmărească. Şi pericolul va fi mai mic dacă va fi cu mine. O voi trimite înapoi la

Templu dacă aflu că vânătorul de recompense este pe Sorrus.

— Nu-mi place asta, declară Tahl. Ar trebui să vorbesc cu Yoda. Tu trebuie să fii repartizat temporar unui alt Maestru Jedi, Obi-Wan. Altfel râmâi la Templu.

— Dar nu voi pleca într-o misiune, ci doar cercetez o pistă. Qui-Gon are nevoie de ajutorul meu, argumentă Obi-Wan.

Văzu ezitarea de pe chipul lui Tahl.

— Trebuie să-mi găsesc Maestrul, Tahl, spuse Obi-Wan încet. Îl simt. Ştiu că are nevoie de mine. Lasă-mă să plec.

— Sunt sigură că încălcăm câteva reguli, murmură Tahl.

Obi-Wan zâmbi.

— Lui Qui-Gon i-ar fi plăcut asta.

Tahl zâmbi şi ea.

— Da, spuse ea încet. Există o navă de transport tehnic care te-ar putea lăsa în capitala cea mai apropiată de deşertul tribului...

Obi-Wan se uită la Astri.

— Să mergem.

Capitolul 7

Qui-Gon îşi aştepta ora de libertate. Nu ştia când i-o va acorda Zan Arbor. O dorea atât de mult, încât îi era greu să se mai gândească la orice altceva.

A fi suspendat în acel vapor, fără să vadă sau să audă, era o tortură aparte. Fiind privat de simţuri, experimentase o perturbare a funcţiilor vitale. Trebuia să conştientizeze în orice moment ceea ce gândea, şi apoi să raporteze totul la împrejurimile sale. Îşi putea mişca foarte puţin muşchii şi îi flecta, unul câte unul, la fiecare jumătate de oră. Era un efort. Luarea constantă a sângelui începea să-i afecteze puterea.

Ştia că la Templu era apreciat pentru mai multe lucruri: puterea fizică, conexiunea cu Forţa vie şi răbdarea lui. Acum, atârna doar într-o cameră şi niciunul dintre aceste lucruri nu mai era la dispoziţia lui.

Trebuia să găsească alte lucruri la care să fie bun.

Pierderea răbdării era cea mai gravă. Nu putea să-şi calmeze dorinţa furioasă de a fi liber. Visa la libertate la fel cum alţii visau la mâncare.

Se dusese marea lui răbdare. Acum îşi dădea seama că mai avea multe lecţii de învăţat. De câte ori îl auzise pe Yoda sfătuind câte un student avansat că, pentru un Jedi, adevărata stăpânire a unei abilităţi era doar pasul de început pentru a o înţelege? De câte ori îi spusese acelaşi lucru lui Obi-Wan?

Cu cât ştii mai multe, Padawan, cu atât ştii mai puţin. Până să se termine toate astea, va vedea exact cât de mult mai are de învăţat despre rabdare.

Era în imaginaţia lui sau vaporii începeau să se subţieze? Qui-Gon privi în jos şi-şi putu vedea picioarele. Da, vaporii erau retraşi încet. Asta însemna că Zan Arbor era pe punctul de a-l elibera?

Nu-şi făcuse planuri pentru prima sa eliberare. Singura lui intenţie era să vorbească din nou cu Zan Arbor. Cumva, simţea că va afla un indiciu despre cum să procedeze. Aburii se îndepărtară. Bătăile inimii i se accelerară. Văzu mişcare în afara peretelui transparent al camerei.

— Văd că eşti încântat, Qui-Gon. Vocea rece a lui Zan Arbor pătrunse în cameră. Încearcă să te controlezi. Nu îţi dau o petrecere.

Pereţii camerei alunecară în jos, dispărând în podea. Genunchii lui Qui-Gon se îndoiră şi el căzu înainte. Senzaţia podelei pe obrazul lui se simţea ca un cadou. Simţul fusese privat atât de mult timp încât textura pietrei şi temperatura rece se simţeau ca o ploaie proaspătă pe faţă.

Văzu cizmele lui Zan Arbor apropiindu-se, la câţiva centimetri de nas.

— Au mai căzut bărbaţi la picioarele mele, dar asta a fost în tinereţe, spuse ea. Ce frumos este să văd că încă mai am acea putere.

Nu avea să vorbească până nu ştia că vocea îi va fi calmă. Se întinse adânc înăuntru după rezerva de forţă despre care ştia că încă era acolo. Protejase acea rezervă pe timpul orelor sale lungi de captivitate. Nu se ridică în genunchi până nu ştiu că va fi capabil să se ridice în picioare. Se ridică cu o mişcare lină, apoi îşi încordă genunchii.

O văzuse întotdeauna în haine bogate, cu părul elaborat cu stil. Acum, Jenna Zan Arbor era îmbrăcată pur şi simplu într-o tunică albă şi pantaloni. Era mai mică decât îşi amintea el. Avea părul dat pe spate şi ţinut cu o agrafă complicată din argint.

— Aş fi crezut că eşti genul de femeie care preferă fiinţe care să te privească în ochi, spuse el.

Ea zâmbi.

— Dar atât de puţini sunt în stare de asta. Mi s-a spus că sunt intimidantă.

— Asta îi face pe acei câţiva care ţi se potrivesc să fie şi mai valoroşi.

— Nu mai am niciun interes pentru alte fiinţe sau pentru orice îşi doresc majoritatea celorlalţi din galaxie, spuse Jenna Zan Arbor cu răceală. Nu am nevoie de prietenie. Doar munca mea mă pasionează. Nil!

O fiinţă înaltă şi subţire înaintă. Qui-Gon recunoscu fiinţa ca fiind de pe planeta Quint. Quintanii erau acoperiţi cu o blană delicată şi aveau capete mici, cu ochi triunghiulari. Erau extraordinar de rapizi. Nil avea două blastere prinse la talie. Îşi puse mâinile pe blastere şi îi aruncă lui Qui-Gon o privire dispreţuitoare.

— Păzeşte-l, îl instrui Zan Arbor pe Nil. Chiar şi un Jedi neînarmat, slăbit, este un adversar redutabil. Se întoarse spre Qui-Gon. Ar trebui să-ţi spun că măsurile mele de securitate sunt de ultimă generaţie. Şi dacă încerci să scapi, Nil nu va ezita să te împuşte.

Qui-Gon nu avea intenţia de a încerca să scape. Ştia că era prea slab. Nu băgă în seamă ceea ce spusese ea, îl ignoră pe Nil, şi se întoarse la conversaţia lor.

— În ce fel te pasionează munca ta? întrebă Qui-Gon.

În timp ce vorbea, examină spaţiul din jurul său fără să pară că o făcea. Era o abilitate Jedi. Pentru Zan Arbor, el părea să fie total atent la faţa ei.

— În ce fel mă pasionează munca mea? repetă ea, nedumerită. Pare evident.

Podea de piatră. Mese lungi, metalice, de laborator. Înregistrări strânse cu grijă pe un birou. Senzori, calculatoare, echipamente de laborator de-a lungul unui perete.

— Deloc. Savanţii sunt pasionaţi din diferite motive, spuse Qui-Gon, începând să se plimbe pentru a-şi întinde picioarele. Nil îl urmă la câţiva paşi în spate. Unii pentru cercetare pură – sunt dornici să afle cum funcţionează lucrurile. Unii vor să nu fie uitaţi, să aibă numele lor pe o descoperire. Unii se gândesc la fiinţele vii şi vor să le ajute. Ce fel de savant eşti tu?

Era o singură ieşire, cu o uşă de duroţel. O tastatură de securitate era montată pe o latură. Ar avea nevoie de un cod pentru a ieşi. Sau de sabia sa de lumină. Desigur, ar trebui să treacă şi de Nil.

— De ce nu-mi spui tu? Privirea ei era amuzată în timp ce-şi încrucişa braţele, urmărindu-l cum se mişcă. Ce anume mă descrie cel mai bine.

— Niciunul dintre ele, spuse el. Ambiţiile tale sunt şi mai măreţe, mă tem...

— Te temi? Ce este în neregulă cu ambiţiile măreţe?

Qui-Gon se opri şi o înfruntă din nou.

— Cauţi ceea ce este necunoscut şi încerci să îmblânzeşti ceea ce nu poate fi îmblânzit. Un astfel de efort este sortit eşecului.

Doar o tresărire a nărilor ei îi spuse că o supărase.

— Aşa spui tu, zise ea, fluturând o mână. Nu contează. Sunt obişnuită să fiu subestimată. Habar n-ai de ce sunt

capabilă.

— Dimpotrivă, spuse Qui-Gon sec. Am o idee foarte bună despre cât de departe vei merge pentru a obţine ceea ce vrei.

— Excelentă deducţie, spuse ea, amuzată din nou. Eşti un adversar vrednic, Qui-Gon Jinn.

— Nu prea sunt un adversar, răspunse el. Nu sunt eu acum supus?

— Am sentimentul că nu eşti supus nimănui, răspunse ea cu acelaşi zâmbet slab pe faţă.

Nil îi aruncă o privire şi apoi se uită la Qui-Gon cu o privire de dispreţ pur.

Este gelos, îşi dădu seama Qui-Gon. Poate că este ceva ce voi putea utiliza.

Zan Arbor părea să regrete tonul mai blând, căci se întoarse de la el şi spuse cu vioiciune:

— Acum, partea ta din înţelegere. Se aşeză la un monitor. Ţi-am implantat senzori în corp când ţi-am tratat rănile. Aştept. Foloseşte Forţa.

— Am nevoie de energie pentru a folosi Forţa.

— Nu mai trage de timp, se răsti ea.

Qui-Gon era slab, dar ştia că se putea întinde spre Forţă şi că ar fi acolo. Nu îi putea arăta lui Zan Arbor cât putea depinde de asta. Se uită la un clipboard de pe masă. Folosind Forţa, îl determină să alunece rapid de pe masă şi să cadă pe podea.

— Un truc pe care l-ar putea realiza şi un student din primul an! îl batjocori Jenna Zan Arbor. Nu pot obţine nimic din asta!

Bun.

— Este cel mai bun lucru pe care îl pot face acum, spuse Qui-Gon.

— Mincinosule! Sări de pe scaun. Cum îndrăzneşti să mă sfidezi! Nu-ţi dai seama că eşti la mila mea?

— Am făcut un târg. Îmi dai o oră de libertate dacă eu accesez Forţa. Aşa am făcut. Nu cred că ai dreptul să fii furioasă, spuse Qui-Gon calm.

Ea se apropie de el.

— Eu... te... stăpânesc, îi scuipă ea în faţă. Nu uita asta.

Pocni din degete către Nil.

— Pune-l înapoi în cameră.

— Văd că nu te ţii de cuvânt, spuse Qui-Gon, în timp ce Nil

îl înşfăca.

— Nu te juca cu mine, Qui-Gon Jinn, răspunse ea supărată. Ştiu exact câtă energie ai. Crezi că mă poţi înşela. Voi fi întotdeauna cu un pas înaintea ta. Încă nu înţelegi cât de multe ştiu? Îţi negociezi libertatea fără să dai nimic. Deci, nu vei primi nimic de la mine.

Fiind foarte bucuros să folosească brutalitatea împotriva lui Qui-Gon, Nil îl împinse dur înapoi la conturul pătrat al camerei. Zidurile transparente începură să se ridice.

— Cantitatea de efort pe care o foloseşti pentru Forţă va avea ca rezultat cât timp ţi se va oferi libertatea, spuse Jenna Zan Arbor. Gândeşte-te la asta.

Aburii se ridicară în jurul lui în timp ce pereţii îl înconjurau. Qui-Gon simţi că disperarea creştea odată cu zidurile care se închideau.

Am nevoie de tine, Obi-Wan. Găseşte-mă cât mai repede.

Capitolul 8

Obi-Wan şi Astri porniră cu nava de transport tehnic către Sorrus. Planeta era mare, cu o climă variată. Pe vasta sa suprafaţă erau lanţuri muntoase accidentate, deşerturi uriaşe şi oraşe întinse. Zonele mari de apă erau rare şi un sistem complex de irigaţii traversa planeta într-o serie complicată de căi navigabile şi conducte.

Pilotul navei de transport tehnic ateriză în Yinn La Hi, unul dintre cele trei oraşe capitală. Obi-Wan îi mulţumi pentru că îi adusese până aici. Pilotul se uită la oraş.

— Mult noroc. Sper că ştii unde te duci.

— O regiune deşertică numită Arra, îi spuse Obi-Wan, ridicându-şi trusa de supravieţuire. Sorrusii sunt un popor prietenos?

Pilotul rânji.

— Sigur. Atâta timp cât nu le pui nicio întrebare.

Obi-Wan înţelese în foarte scurt timp cuvintele pilotului. Ceru la trei trecători diferiţi informaţii despre locul unde putea găsi un mijloc de transport către Arra. Toţi trei Sorrusii îl ignorară.

— Prietenos loc, zise Astri. Acum văd de unde are Reesa On personalitatea aia sclipitoare.

Obi-Wan zări înainte un centru de transport. Acolo, un funcţionar din spatele unui birou de informaţii îi îndrepta către un transport aerian public care făcea o escală la un avanpost din deşertul Arra. Deşi se obişnuia în toată galaxia ca Jedii să se plimbe cu transportul public fără să plătească, pe Sorrus nu avu parte de o astfel de curtoazie. Astri şi Obi-Wan îşi plătiră locurile cu puţinele credite pe care le aveau.

Urmă o călătorie de câteva ore până în deşert. Oraşele se răriră şi peisajul deveni tot mai accidentat. Zburară peste un lanţ muntos. Pe o parte erau câmpuri verzi, pe cealaltă deşert. Dunele se întindeau cât puteau vedea ochii, fără vreo plantă verde care să crească. Tot ce putea vedea Obi-Wan erau doar pietre şi nisip.

Transportul se îndreptă spre o platformă de aterizare

pustie. Obi-Wan şi Astri fură singurii care coborâră. Nava se ridică şi dispăru. Rămaseră pe platformă şi priviră marea de nisip. Vântul le sufla nisipul în feţe şi îşi ridicară glugile.

— Ce facem acum? întrebă Astri.

— Am coordonatele ultimei tabere cunoscute a tribului, spuse Obi-Wan. Să pornim.

— Încep să-mi fac griji că ar putea fi o pierdere de timp, spuse Astri în timp ce păşea lângă el. S-ar putea să nu găsim deloc tribul.

— E prea devreme să-ţi faci griji, răspunse Obi-Wan.

Dar şi el se simţea incert. Nu era niciun semn de viaţă nicăieri, nici măcar vegetaţie. Cine putea supravieţui într-un ţinut atât de dur? Poate că tribul mersese mai departe.

Urcară spre un canion adăpostit, la poalele lanţului muntos. Coordonatele se potriveau cu ceea ce îi dăduse Tahl, dar nu se vedea niciun semn al tribului. Obi-Wan merse prin nisip, în căutarea unui indiciu.

— Dacă au fost aici, acum nu mai sunt, zise Obi-Wan. Lovi cu piciorul o piatră. Nu ştiu cum ar putea supravieţui o fiinţă vie aici. Nu există nici mâncare, nici apă.

— Nu aş fi atât de sigur. Astri se aplecă şi îi arătă partea inferioară a stâncii. Era acoperită de o substanţă verzuie. Rânji la el. Ţi-e foame?

Obi-Wan zâmbi şi se întoarse să cerceteze pereţii canionului.

— Cred că ar putea exista peşteri în peretele canionului.

Astri miji ochii.

— Poate că se adăpostesc acolo cât timp este cald peste zi.

— Merită să aruncăm o privire, fu de acord Obi-Wan.

Dintr-o dată, un sunet ciudat, puternic, sfâşie aerul. Obi-Wan nu-şi dădu seama dacă era vântul sau vreo fiinţă ciudată.

— Ce a fost asta? întrebă Astri temătoare.

Aruncă o privire în jur, căutând mişcare. Mâna lui se duse la sabia de lumină. Simţea pericolul, dar nu ştia de unde vine. Forţa se învârtea în jurul lui, pulsând în ritmul nisipului în mişcare. Văzu o licărire de mişcare deasupra. Ceva zbura spre el de pe peretele canionului. Apoi, tot mai multe forme umpleau aerul.

Nu forme. Sorrusieni. Obi-Wan şi Astri erau atacaţi!

Obi-Wan sări înapoi în timp ce un Sorrusian aproape că ateriză peste el.

Erau înarmaţi cu arme pe care Obi-Wan nu le mai văzuse niciodată. Erau sculptate din os şi ascuţite la fiecare capăt. Atacatorii le învârteau într-un cerc atât de rapid, încât capetele ascuţite erau doar o ceaţă mortală. Erau zece, unsprezece, doisprezece. Erau mult depăşiţi ca număr. Neobişnuită cu lupta, Astri se împletici înapoi, cu panica pe faţă când văzu numărul atacatorilor. Se repezi după vibrolamă.

Obi-Wan trebui să se mişte rapid pentru a o acoperi şi pe Astri. Sări şi se învârti, despicând rapid arma adversarului său în două.

— Rămâi în spatele meu, Astri! strigă el.

Ea se dădu câţiva paşi înapoi, lovind deja cu vibrolama spre un atacator de lângă ea. Obi-Wan tăie arma unui alt Sorrusian în două şi veni pentru a o proteja pe Astri de cei trei Sorrusiani care înaintau din direcţii diferite.

Vibrolama lui Astri lovi lama ascuţită a armei unui Sorrusian, tăind-o până la capăt. Cu sabia de lumină pulsând, Obi-Wan se învârti şi se descotorosi de doi adversari cu o lovitură de picior la nivelul solului, urmată de o inversare rapidă. Se lăsă într-un genunchi şi tăie arma celui de-al treilea.

Ceilalţi văzuseră ce putea face sabia de lumină şi începuseră să se retragă.

Obi-Wan văzu cu uşurare acest lucru. Nu voia să facă rău niciunui membru al tribului, altfel, orice şansă de cooperare ar fi fost pierdută.

Unul dintre membrii înveşmântaţi ai tribului ridică o mână şi emise un sunet dur, ciugulit. Simultan, restul tribului lăsă armele în jos.

— Nu aducem probleme semenilor voştri, spuse Obi-Wan către Sorrusianul care ridicase mâna. Venim după ajutor.

— Nu ajutăm străinii.

Se auzi un icnet când Obi-Wan îşi dezactivă sabia şi lama dispăru cu un zumzet. Liderul Sorrusian îi ocoli pe Obi-Wan şi Astri. Spuse ceva într-un dialect pe care Obi-Wan nu îl înţelese. Gesturile lui indicau că sperau să găsească ceva care să merite furat şi că erau dezamăgiţi. Obi-Wan băgă mâna în trusa de supravieţuire.

— Am capsule alimentare.

Întinse o mână de capsule care i-au fost smulse rapid. O femeie le întinse mai întâi copiilor. Obi-Wan privi tribul cum mânca înfometat. Nu avea îndeajuns pentru a-i satisface. Îşi dori să aibă mai multă mâncare. Astri distribui repede şi raţiile ei. Obi-Wan făcu câţiva paşi către liderul care refuzase raţiile şi privea tribul cum mânca.

— De ce rămâneţi aici dacă sunteţi înfometaţi? întrebă Obi-Wan. Peste munţi este o vale fertilă.

Liderul nu spuse nimic. Obi-Wan se temu de durul Sorrusian nu va rupe tăcerea. Dar liderul trebuie să fi simţit că îi era dator lui Obi-Vrei să răspundă de vreme ce le dăduse de mâncare.

— Crezi că rămânem aici pentru că alegem să facem acest lucru? Clătină din cap. Odată, au existat zone fertile şi în deşert. Am plantat şi am mâncat din belşug. A fost o viaţă grea, dar ni s-a potrivit. Apoi, acum zece ani, a fost construit un baraj. Apa a fost deviată de pe meleagurile noastre. Au urmat ierni grele, una după alta. Petele mici de teren pe care am putut să-l cultivăm s-au uscat.

— Atunci de ce rămâneţi?

— Am încercat să ne mutăm pe terenuri mai fertile, dar suntem alungaţi în mod constant înapoi de alte triburi. Suntem prea slabi pentru a lua pământul cu forţa.

— Guvernul de pe Sorrus nu vă poate ajuta? Planeta are un sistem de irigaţii...

Liderul râse aspru.

— Guvernul de pe Sorrus a construit barajul. Şi, cel mai rău dintre toate, tribul nostru a votat pentru asta. Ni s-a spus că ne va avantaja. Dar, pentru a obţine sisteme de irigaţii, trebuie să mituim oficialii.

Membrii tribului începură să se îndrepte spre peretele canionului.

— Am venit să căutăm pe cineva, îi spuse Astri liderului.

El nu răspunse, ci îşi păstră privirea asupra întinderii de nisip.

— Foloseşte porecla Reesa On, spuse Obi-Wan. Este vânător de recompense. Are cam înălţimea şi constituţia însoţitoarei mele, dar are capul ras. Trebuie să o cunoşti. Vine din tribul tău.

Liderul nu răspunse nici de data asta.

— Te rog, ajută-ne, zise Astri încet. Vieţile celor pe care îi iubim depind de asta.

Liderul plecă pur şi simplu. Astri se uită după el, cu suferinţa întipărită pe faţă.

— Fă-l să ne spună, Obi-Wan. Nu putem renunţa.

Nu, nu puteau renunţa. Dar ce putea face? Apăru un băiat Sorrus un pic mai tânăr decât Obi-Wan.

—Ştiu pe cine căutaţi, le spuse el. Ştiu numele ei adevărat şi lucruri despre ea. Pot să vi le spun.

Obi-Wan îi aruncă o privire înţeleaptă.

— Ce vrei în schimb?

Băiatul arătă spre sabia de lumină a lui Obi-Wan.

— Asta.

Niciun Jedi nu se despărţea de bunăvoie de sabia sa. Obi-Wan se întinse cu Forţa. Îşi îndreptă atenţia asupra minţii băiatului.

— Admiri sabia, dar nu vrei să o posezi, zise Obi-Wan. Ne vei spune de bună voie informaţiile.

Băiatul păru nedumerit.

— Nu, nu o voi face. Ţi-am spus doar. Facem schimbul sau nu primeşti nimic.

Reuşea întotdeauna să-l uimească. Tocmai când începea să se simtă încrezător în abilităţile sale Jedi, i se reamintea faptul că era doar un ucenic. Nu putea accesa Forţa la fel de sigur precum Qui-Gon. Nu îl putea afecta pe băiat.

— Haide. Ce spui? Ochii avizi ai băiatului se opriră pe sabia lui Obi-Wan, prinsă la centură.

Pus în încurcătură, Obi-Wan ezită. Nu putea să renunţe la sabia sa de lumină. Era de neconceput. Dar era singura modalitate de a-l salva pe Maestrul său?

Se simţi prins între secolele de tradiţie Jedi şi grija sa. Dilema îi smulse aerul din plămâni. Nu putea vorbi. Nu putea alege.

Şi, între timp, Maestrul său ar fi putut muri.

Capitolul 9

Data viitoare când l-a lăsat să iasă din tanc, Qui-Gon fu alarmat cât de uşurat se simţea. Se temuse că se va răzgândi.

Căzu din nou pe podeaua laboratorului. Din nou, nu se ridică până când nu fu sigur că putea să stea în picioare. Îmbrăcată încă o dată în alb, cu părul palid dat pe spate, ea îl cercetă cu ochi sclipitori.

— Sunt dezamăgită de tine.

Micul său zâmbet ceru un efort.

— Ce tragic pentru mine.

— Nu slăbeşti la fel de repede ca ceilalţi. Nu ştiu de ce.

— Îmi pare rău că te dezamăgesc. Ar trebui să încerc să mor mai repede?

Nil avansă câţiva paşi, cu privirea ostilă asupra lui Qui-Gon. Îl împunse cu ţeava unui blaster.

— Nu glumi cu Doamna!

— Ai de gând să mă ajuţi de data asta ca să poţi avea libertate puţin mai multă? întrebă tăios Zan Arbor.

— Dacă e să te ajut, am nevoie de putere. Trebuie să-mi folosesc muşchii, spuse Qui-Gon. Dacă aş putea merge în afara laboratorului...

Ea clătină din cap.

— Imposibil.

— Dacă vrei să folosesc Forţa, de ce mă slăbeşti? întrebă Qui-Gon. Când corpul slăbeşte, scade şi capacitatea sa de a se conecta la Forţă

— Ştiu asta, se răsti Zan Arbor. Se plimba prin laborator neliniştită. Am descoperit asta imediat. Dar trebuie să îţi analizez sângele. Cred că există o modalitate de a valorifica Forţa prin el. Dar nu o pot găsi! Dacă pot descoperi mai multe proprietăţi ale Forţei şi cum este folosită, pot începe să descopăr exact ce este.

Qui-Gon nu voia să o enerveze, ci doar să o distragă. Voia ca ea să uite de cât timp stătea în afara camerei.

— Dar celelalte cercetări ale tale? întrebă el. Cercetarea Forţei merită să renunţi la toate? Ai salvat fiinţe în întreaga

galaxie. Eşti renumită.

— M-am săturat de renume, spuse Jenna Zan Arbor, la fel de îmbufnată ca un copil. Ce am obţinut pentru toate astea?

— Respect, răspunse Qui-Gon. Şi cunoaşterea faptului că ai făcut un bine pentru semenii tăi.

— Cândva, am crezut că asta contează, spuse cu amărăciune Zan Arbor. Dar nu contează. Tot a trebuit să lupt în Senat ca să obţin banii pentru cercetări. Tot a trebuit să conving lideri cu jumătăţi de creiere să facă teste cu vaccinurile mele. Tot trebuia să petrec ore nesfârşite încercând să-mi finanţez proiectele. Ar fi trebuit să lucrez! Sunt prea valoroasă ca să-mi pierd timpul.

— Este adevărat, spuse Qui-Gon. Nu mi-am dat seama de dificultăţile avute.

Jenna Zan Arbor era consumată cu propria ei strălucire, observă el. Astfel de fiinţe simţeau o plăcere să vorbească despre ele însele. Dacă avea grijă să nu o enerveze, ar fi fost capabil să stea în afara camerei şi să înveţe mai multe despre ea. Singura lui speranţă de evadare stătea în înţelegerea răpitorului său.

— Nimeni nu-şi dă, zise Zan Arbor, mergând înainte şi înapoi. Când foametea a lovit Rend 5 şi am bioinginerizat un nou aliment pentru hrănirea întregii planete, am primit vreo recompensă? Când virusul Tendor a lovit întregul sistem Caldoni şi vaccinul meu a vindecat milioane, ce am primit în schimb? Nu prea mult. Mi-am învăţat lecţia.

— Ce ai învăţat?

Qui-Gon observă că Nil o privea pe Zan Arbor cu veneraţie. Atenţia lui se îndepărtase de la paza lui Qui-Gon.

— Că nu trebuie să depind de galaxie ca să-mi recunoască măreţia, spuse Zan Arbor. Trebuie să depind de mine pentru a găsi fondurile de care am nevoie. O foamete aici, o boală dincolo – ce contează? Se vor îmbolnăvi şi le va fi foame pentru o vreme. Apoi vor plăti pentru leac.

— Nu înţeleg, spuse Qui-Gon.

Zan Arbor nu îi răspunse direct.

— Există moralitate în galaxie, dar eu nu am văzut-o, medită ea. Am văzut doar lăcomie, şi violenţă, şi lene. Dacă o priveşti aşa, le fac o favoare. Răresc populaţiile şi cei puternici supravieţuiesc.

Qui-Gon văzu în spatele vălului cuvintelor sale un adevăr care îl şocă. Se strădui să-şi ascundă dezgustul. Vocea îi fu calmă chiar şi când puse următoarea întrebare.

— Deci introduci un virus într-o populaţie, astfel încât să o poţi vindeca?

Dar Zan Arbor trebuie să fi perceput ceva în tonul lui.

— Am uitat pentru o clipă de moralitatea Jedi. Crezi că este greşit ceea ce fac.

— Încerc să îţi înţeleg raţionamentul, spuse Qui-Gon. Eşti un savant genial. E greu să îţi urmez firul gândurilor.

Răspunsul păru să-i placă.

— Sigur că am abordat problema ştiinţific. Am folosit modele. Am calculat câte decese ar trebui, înainte ca populaţia să intre în panică. Apoi am introdus virusul într-o anumită cantitate şi am aşteptat să se multiplice. Când au fost ucise un anumit număr de fiinţe, liderul mă contacta. Apoi mă prefăceam că lucrez la antidotul pe care îl pregătisem deja. Când erau disperaţi şi gata să-şi deschidă tezaurul pentru mine, îl distribuiam. Deci, vezi că nu au existat decese inutile.

Ochii lui Zan Arbor străluceau de mânda ei realizare. Qui-Gon văzu că tot ceea ce spusese, era perfect rezonabil pentru ea. Îşi dădu seama că era nebună.

Asta îi făcea situaţia mai uşoară sau mai complicată?

— Chiar eşti măreaţă! izbucni Nil.

Zan Arbor nu păru să-i observe laudele.

— A trebuit să fac asta, vezi tu, îi spuse ea lui Qui-Gon. Misterul din inima Forţei este cea mai mare problemă de cercetare a mea. A trebuit să-mi finanţez cercetarea. Dacă ajung la inima Forţei, ajung în inima puterii. Ajung la inima existenţei însăşi.

— Şi când vei face asta, ce va urma? întrebă Qui-Gon.

— Voi avea în sfârşit toată puterea de care am nevoie, zise ea. Atunci, prietenii pe care i-am lăsat în urmă vor înţelege că dacă s-au făcut unele sacrificii... le-am făcut cu un motiv întemeiat.

Qui-Gon observă uşoara ezitare.

— Te referi la Uta S'orn?

— Este prietena mea. A fost alături de mine. Mi-a susţinut munca în Senat. Am fost recunoscătoare, desigur. Jenna Zan Arbor păru nesigură pentru prima dată. Dar nu pot lăsa

recunoştinţa să interfereze cu ştiinţa.

— Deci, când ai descoperit că fiul ei era sensibil la Forţă, ai văzut o modalitate de a-ţi continua cercetările, ghici Qui-Gon.

— A spus da imediat! zise Jenna Zan Arbor. Ar fi făcut orice pentru bani. Nu şi-a dat seama de angajamentul pe care trebuia să-l facă. Era un subiect ştiinţific. Cu siguranţă, ar fi trebuit să ştie că erau implicate riscuri...

— Dar nu se aştepta să moară, spuse Qui-Gon.

— Nici eu nu mă aşteptam, spuse ea repede. Dar ce fel de viaţă a pierdut? O viaţă de disperare. Uta plângea pentru fiul ei în fiecare minut din viaţa ei, cât timp a trăit. Nici acum nu s-a schimbat.

— Deci crezi că va înţelege, spuse Qui-Gon.

În spatele răcelii lui Zan Arbor, simţi nelinişte.

— Trebuie să o facă. Este logic.

— Va fi o conversaţie interesantă, sunt sigur, spuse Qui-Gon neutru.

— Este timpul să foloseşti Forţa, spuse ea brusc, ca şi cum şi-ar fi regretat cuvintele. Şi de data asta, vreau să văd ceva mai mult decât că mişti un obiect cu câţiva centimetri.

Qui-Gon invocă Forţa. Închise ochii şi o simţi în jurul lui, simţi cum îl leagă de fiinţele vii de aici şi din lumea de afară – oriunde se aflau. O adună în interiorul corpului său pentru a-l ajuta la vindecare… Şi simţi un răspuns. Mai era cineva aici. Obi-Wan? Qui-Gon se concentră, atrăgând Forţa în jurul lui.

Nu, nu Obi-Wan. Altcineva. Mai ţinea pe cineva aici, cineva care era sensibil la Forţă. Şi, oricine ar fi fost, el sau ea era foarte slab.

Auzi bipuri şi deschise ochii. Zan Arbor stătea la consolă, aplecându-se înainte pentru a studia un monitor.

— Excelent, răsuflă ea.

El lăsă Forţa să plece. Ea se întoarse şi se încruntă.

— Sunt obosit, spuse el.

— Atunci nu te va deranja dacă te întorci în camera ta ca să te odihneşti, spuse ea batjocoritor.

Ba da, îl deranja. Dar nu la fel de mult ca înainte. Mai era cineva aici. Data viitoare când îl va lăsa să iasă, va fi gata să lupte.

Capitolul 10

Înainte ca Obi-Wan să poată vorbi sau mişca, Astri făcu un pas înainte.

— De ce vrei sabia lui de lumină? îl întrebă ea pe băiat.

El îşi scoase bărbia în afară.

— Ce mai contează?

— Ce se întâmplă dacă o vrei ca să o poţi folosi împotriva noastră? îl provocă Astri. Atunci, de ce ar trebui să ţi-o dăm?

— Nu vreau să vă ucid pe voi! protestă băiatul.

Astri îl studie.

— Dar vrei să găseşti mâncare pentru familia ta şi tribul tău. Şi crezi că dacă ai avea această armă, ai putea învinge tribul de pe cealaltă parte a muntelui.

Băiatul se uită lacom la sabie.

— Am văzut ce poate face.

— Există două probleme în planul tău, zise Astri calmă. Primul este că trebuie să te antrenezi ani de zile pentru a folosi o sabie de lumină. Nu-i aşa, Obi-Wan?

El aprobă din cap.

— Chiar şi atunci, încă ai mai avea multe de învăţat.

— Deci nu ai ajunge nicăieri, încheie Astri. Cu exceptia faptului că ai putea să-ţi tai propriul picior. Al doilea lucru în neregulă cu planul tău este că asta nu va rezolva problema. Poate că dacă ai lupta cu acest trib şi ai câştiga – ceea ce este foarte puţin probabil, apropo – ai obţine suficientă mâncare pentru o săptămână sau o lună. Dar tot ai muri de foame când s-a terminat mâncarea. Va trebui să lupţi din nou. Şi de data asta, celălalt trib ar fi pregătit să îţi întâmpine atacul.

Băiatul se uită fix la ea.

— Şi ce dacă? Tot aş avea sabia. M-aş lupta cu ei.

— Totuşi, nu suntem pe cale să-ţi dăm o armă atât de puternică, aşa de uşor, spuse Astri. Dar vom face o înţelegere.

Obi-Wan îi aruncă o privire. *Noi?* Nu spuse niciun cuvânt, iar Astri îl ignoră.

— Dacă ne spui ce ştii, voi găti pentru tine şi familia ta o masă delicioasă. Îţi voi arăta unde să găseşti mâncare şi cum să

o prepari, astfel încât să nu mai fie nevoie să vă fie foame.

Băiatul râse.

— Îmi vei arăta cum să fiu bucătar?

— Îţi voi arăta cum să hrăneşti tribul, îl corectă Astri. Nu pentru o săptămână, sau o lună, ci pentru totdeauna. Şi dacă nu o voi putea face, atunci o să primeşti sabia prietenului meu.

Obi-Wan îi aruncă lui Astri o privire. El nu fusese de acord cu asta. Ea puse un deget la buze. Băiatul privea vastul peisaj de nisip. Nu se vedea nimic viu sau care să crească. Încet, el începu să zâmbească.

— S-a făcut.

— Bine, fu de acord Astri. Du-te şi ia o cutie în care să punem mâncarea şi vom începe.

Băiatul se numea Bhu Cranna. Venea în urma lor.

Astri şi Obi-Wan mergeau prin nisip.

— Sper să ştii ce faci, murmură Obi-Wan.

— Tu rămâi la sabia ta de lumină. Mă voi ocupa eu de mâncare.

Astri merse la umbra peretelui canionului. Acolo unde nisipul întâlnea stânca, ea săpă în fisură, apoi scoase un mic mucegai violet.

— Arată delicios, spuse Obi-Wan cu îndoială.

Rânjind, ea i-l întinse lui Bhu.

— Vei vedea.

În următoarea oră, Obi-Wan şi Bhu merseră după Astri, urmând instrucţiunile ei în timp ce scoteau mucegaiul de pe fundul pietrelor şi săpau adânc sub nisip pentru a găsi rădăcini. Astri tăie fâşii de carne dintr-o plantă spinoasă şi apoi captă sucul care curgea din interior. Se târâră pe mâini şi genunchi printr-o peşteră pentru a găsi ciuperci care creşteau în crăpăturile stâncilor.

Obi-Wan se îngrijoră pentru întârziere, dar ceva îi spuse că informaţiile despre Reesa On erau cruciale pentru găsirea lui Qui-Gon. Spera doar că planul lui Astri avea să funcţioneze.

— Când am preluat gătitul la cafenea, aveam un plan, îi explică Astri în timp ce scotea ţepii din planta cărnoasă pe care o feliase. În fiecare săptămână aş fi făcut mâncăruri dintr-o altă lume din galaxie. Din fericire, Sorrus a fost una dintre acele lumi. Am ales-o pentru că este atât de mare şi atât de mulţi Sorrusi călătoresc prin galaxie.

— Dacă asta este propria lor hrană, de ce nu ştie tribul cum să o găsească? întrebă Obi-Wan, indicând plantele şi ciupercile pe care le se adunase.

— Pentru că am fost mereu capabili să ne cultivăm culturile, spuse Bhu voluntar. Abia recent am rămas complet fără apă.

Astri aprobă din cap.

— În deşertul Tira, de cealaltă parte a planetei, nu au avut niciodată sursă de apă, aşa că trăiesc pe seama deşertului. M-am gândit că aceleaşi tipuri de plante trebuie să crească şi aici. Şi aşa s-a întâmplat. Ridică o rădăcină noduroasă. Asta se numeşte rădăcină turu. Are un gust destul de îngrozitor neprocesată. Dar dacă o găteşti bine, poate fi delicioasă.

Obi-Wan se uită cu îndoială la plantă.

— Nu-mi vine să cred că vieţile lui Didi şi Qui-Gon atârnă de o rădăcină. Poţi face cu adevărat toate astea să aibă un gust bun?

— Priveşte-mă.

Astri bătu rădăcinile într-o pastă. Împrăştie ciupercile la soarele ca să se usuce. Măcină bucăţi mici de frunze şi rădăcini şi le condimentă. Apoi începu să prăjească unele şi să amestece altele şi să adune diferitele produse într-o masă. Când masa fu gata, Astri o servi băiatului şi familiei sale.

Bhu se dovedi a fi fiul liderului tribului, Goq Cranna. El a fost primul care a gustat masa, încercând fiecare mâncare pe rând şi mestecând fără expresie. Băiatul şi mama lui aşteptau, uitându-se la el. Obi-Wan descoperi că îşi ţine respiraţia.

— Este bună. Încântat, tatăl se întoarse spre Astri. Unde ai găsit toate astea?

— Vă pot arăta eu, spuse Bhu.

— Şi vă pot spune despre multe altele, adăugă Astri. Dar acum trebuie să ne spuneţi despre Reesa On.

Liderul se ridică.

— Se numeşte Ona Nobis. Bhu ne va arăta unde să mergem.

Obi-Wan şi Astri îi urmară pe Bhu şi Goq Cranna peste dune. În timp ce mergeau, Astri îi spuse încet lui Obi-Wan:

— Acum, ce tot spuneai că nu o să fiu capabilă să gătesc pentru a ne scoate din necazuri?

— Îmi retrag cuvintele.

— Nu vorbim despre Ona Nobis, le explică Goq în timp ce îl ajungeau din urmă. Vorbea în rafale scurte, ca şi restul tribului. Numele ei este interzis. Ne-a trădat pentru bani. Un lucru ruşinos. Agentul guvernamental ne-a vorbit despre minunile făcute de baraj. Noi eram sceptici. Totuşi, ea ne-a îndemnat să-l ascultăm. Ea ne-a convins. Mai târziu, am descoperit că ea şi agentul conspiraseră împreună. Ştiau că barajul ne va transforma pământul în acest loc arid. Agentul deţinea terenuri peste munte. Voia pământuri fertile. Aşa că el a primit apa. Noi am primit nisipul.

— Ce s-a întâmplat cu Ona Nobis? întrebă Obi-Wan.

— A plecat înainte să ne dăm seama de greşeala noastră. Ştim ce face pentru a trăi. O altă o ruşine.

— Unde ne duceţi? întrebă Astri.

— Băiatul meu a găsit un loc, spuse Goq. A păstrat o ascunzătoare. Camuflată inteligent.

Ajunseră la un alt canion mai mic. Bhu ezită când ajunse la o ridicătură a zidului de stâncă.

— Când vom trece de acest colţ, vântul va fi foarte puternic, îi avertiză el.

Îşi ridică gluga şi îi îndrumă să facă acelaşi lucru.

— Este modul în care se formează terenul, zise Goq. Se creează un curent descendent. Acesta este un loc unde nu merge nimeni.

Trecură de colţ. Obi-Wan aproape fu suflat de pe picioare. Astri se clătină, iar el întinse o mână ca să o stabilizeze. O trase înainte. Vântul de aici era îngrozitor. Le împingea nisipul pe piele şi în ochi. Îşi acoperiră omare parte din feţe cu mantiile.

— Pe aici! strigă Goq. Staţi aproape!

Obi-Wan îl urmă pe Goq. Cu cât se apropiau de partea îndepărtată a peretelui canionului, cu atât furtuna de nisip devenea mai rea. Nu îl mai puteau vedea pe Bhu, care era la doar câţiva metri în faţă. Când îl văzu pe Goq căzând în genunchi, făcu acelaşi lucru. Îi făcu semn lui Astri să meargă înaintea lui ca să poată fi sigur că nu se va pierde. Obi-Wan se târî, urmându-i pe ceilalţi. O văzu pe Astri, în faţa lui, cum dispare într-o mică deschidere din suprafaţa stâncii. Se strecură prin deschizătură. Vântul se opri imediat. Obi-Wan îşi şterse faţa şi încercă să-şi scuture nisipul din părul şi faldurile tunicii. Bhu aprinse o baghetă luminoasă.

— Urmaţi-mă, şopti el. În câţiva metri, ne vom putea ridica.

Obi-Wan se târî după Astri. Ea trecu prin altă deschizatură, iar el o urmă. Zidurile se lărgiră Imediat. Avea o senzaţie de aer şi spaţiu în jurul lui. Se ridică precaut. Bhu amplifică strălucirea baghetei. Obi-Wan văzu o podea şi pereţi netezi, aşternuturi înfăşurate într-un colţ şi ceva acoperit cu o prelată. Întinse repede mâna după propria sa baghetă luminoasă. Ridică prelata şi ţinu bagheta sus pentru a ilumina cutiile.

— Provizii medicale. Raţii de supravieţuire.

— Am votat şi am decis să lăsăm raţiile de supravieţuire intacte, le spuse Goq. Nu am vrut ca ea să ştie că am găsit locul. Zâmbi scurt. Ne apropiam de momentul în care am fi venit după mâncare, dar aţi venit voi. Acum nu mai este nevoie.

— Deci nu ştie că aţi găsit locul ăsta? întrebă Obi-Wan.

Bhu clătină din cap.

— Am fost foarte atenţi. Cred că a fost aici recent. Unul dintre pachetele de raţii de supravieţuire a dispărut.

— Acum te vom lăsa aici, spuse Goq. Vă vom aştepta în următorul canion. Dacă urmaţi zidul canionului, ne veţi găsi.

Obi-Wan le mulţumi, iar Goq şi Bhu plecară.

— Uite un datapad, Obi-Wan, strigă entuziasmată Astri.

Obi-Wan se repezi. Accesă rapid sistemul de fişiere. Spre uşurarea lui, dosarele nu erau codificate.

— Astea sunt dosare de caz, spuse el, citind. Clienţi. Misiuni pe care le-a luat.

— Este vreun indiciu despre unde ar putea fi acum? întrebă Astri.

— Aşteaptă. Permite-mi să accesez cel mai recent fişier. Obi-Wan apăsă câteva taste. Citi cu atenţie informaţiile. Asta este, spuse el emoţionat.

Astri se ghemui lângă el.

— Ce este?

— Este cazul la care lucrează acum, spuse Obi-Wan. Presupun că misiunea pentru Jenna Zan Arbor s-a terminat. Arătă spre ecran. Îl vizează pe Guvernatorul Cinnatarului. Este chiar în acest sector. La mai puţin de o zi distanţă de aici.

— Guvernatorul trebuie să fie următoarea ei ţintă, fu de acord Astri.

— Voi contacta Templul pentru a trimite o echipă de Jedi.

Obi-Wan se întinse spre comunicator, dar indicatorul luminos era deja activat. Îl căuta Tahl. O clipă mai târziu, vocea clară a lui Tahl se auzi prin comunicator.

— Am spart în cele din urmă codul lui Zan Arbor. Jedii sunt extrem de îngrijoraţi. Ştim că Zan Arbor face experimente cu Forţa. Ne temem că îl ţine pe Qui-Gon pentru a... pentru a putea experimenta pe el. Tahl îşi drese glasul. Primul ei experiment a fost pe un subiect cu iniţialele RS.

— Ren S'orn? ghici Obi-Wan.

Ştiau că răposatul fiu al Senatoarei S'orn fusese amestecat în misterul atacului asupra lui Didi. Însă nu ştiau în ce fel.

— Asta credem şi noi, confirmă Tahl. Există o notă de laborator că ar mai face şi alte experimente. Cu toate astea, nu spune unde. Nota este datată cu câteva zile înainte ca Ren S'orn să fie găsit mort pe Simpla-12.

Obi-Wan înghiţi. Corpul lui Ren S'orn fusese golit sânge. Fusese un subiect experimental al lui Jenna Zan Arbor. Dar Qui-Gon era atât de puternic şi atât de deştept. Cu siguranţă că nu ar suferi aceeaşi soartă.

— Ştii temerile noastre, Obi-Wan, spuse Tahl cu glas scăzut.

— Da.

— Speram că veţi avea vreo pistă asupra vânătorului de recompense. Discutăm cum să procedăm în continuare.

— Cred că am, spuse Obi-Wan. Am aflat numele adevărat al vânătorului. Este Ona Nobis. Cred că următoarea ei sarcină este să îl asasineze pe Guvernatorul Cinnatarului.

— Îl vom avertiza şi vom trimite o echipă acolo să vă întâlnească imediat, spuse Tahl. Trimite-o pe Astri înapoi aici. Contactează-mă când ajungi pe Cinnatar.

Tahl opri comunicarea. Obi-Wan se uită fix la datapadul lui Ona Nobis.

— Haide, Obi-Wan, îl îndemnă Astri. Nu avem timp de pierdut. Nu mă întorc la Templu. Vin cu tine.

— Aşteaptă, spuse Obi-Wan.

— Nici măcar să nu încerci să te certi, spuse Astri, cu ochii ei negri aprinşi. Vin cu tine. Grăbeşte-te. Nu vrem să pierdem ultimul transport înapoi spre oraş.

Ştia că trebuiau să se grăbească să prindă transportul. Dar

ceva nu era în regulă. Ceva din interior îl avertiza.

Ascultă întotdeauna de îndoială. Chiar şi în momentele de mare grabă, fă-ţi timp şi ascultă. Apoi ai încredere în ea. Cuvintele lui Qui-Gon. Obi-Wan se gândi la ezitarea lui. Ceva îi spuse că nu pe Cinnatar va găsi răspunsuri.

— Obi-Wan! strigă Astri frustrată.

— Spune-mi ceva, Astri, spuse el. Vânătorul de recompense Ona Nobis este deşteaptă. Ne-a surprins, iar şi iar. L-a depăşit chiar şi pe Qui-Gon.

— Da, spuse Astri nerăbdătoare.

— Deci, de ce ar alege ca poreclă un nume pe care să-l putem urmări până la locul de unde se află?

— Pentru că nu ştia că o vei urmări, spuse Astri.

— O parte a abilităţii este de a nu subestima abilitatea adversarul tău, spuse Obi-Wan, clătinând din cap. Ştie resursele Templului. De ce şi-ar asuma un astfel de risc?

Astri făcu câţiva paşi spre Obi-Wan.

— Ce vrei să zici? Că a vrut să o găsim?

— Nu. A vrut să găsim asta. Obi-Wan făcu un semn spre peşteră. Şi ăsta, spuse el arătând spre datapad.

— Dar a fost atât de greu de găsit. Bhu a dat de peşteră dintr-un accident...

— Era doar o chestiune de timp până când un membru al tribului ar fi găsit acest loc, spuse Obi-Wan. Ei rătăcesc în căutare de hrană şi apă. Ea ştie asta. Atinse datapadul. Dacă vrea să ne trimită pe o pistă greşită? Ce se întâmplă dacă încă mai lucrează pentru Jenna Zan Arbor?

— Ai putea avea dreptate, Obi-Wan, spuse Astri încet. Dar trebuie să fim siguri. Dacă facem alegerea greşită, asta ar putea însemna viaţa lui Qui-Gon. Cu toate astea, trebuie să facem o alegere.

Obi-Wan închise ochii. Elimină graba şi îngrijorarea. Respiră pentru a alunga frica de a face o alegere greşită şi o lăsă să plece. Îşi ascultă instinctul. Dacă era greşit să meargă pe Cinnatar, unde trebuia să plece? După o clipă lungă, deschise ochii.

— Mergem pe Simpla-12, unde a fost găsit Ren S'orn, îi spuse el lui Astri.

Capitolul 11

Data viitoare când Qui-Gon fu eliberat din cameră, Jenna Zan Arbor nu era în laborator. Nil îl împinse înainte cu duritate. De data asta, Qui-Gon nu căzu. Recâştigase o parte din energia pe care o pierduse. Forţa îl ajuta acum, încet, gradual. Învăţase cum să-şi folosească captivitatea pentru a ajunge la Forţă şi a o lăsa să picure mai degrabă în loc să curgă. Faptul că ştia că mai era ţinută aici cel puţin o altă fiinţă, îl ajuta. Îi dăduse un scop mai important decât salvarea propriei vieţi.

— Unde este? îl întrebă pe Nil, încercând să pară dezinvolt.

— Nu este treaba ta, mârâi Nil. Poate că nu vrea să mai vorbească cu tine.

Qui-Gon îi aruncă o privire gânditoare.

— Poate că tu eşti cel care nu vrea să vorbesc cu ea.

— O batjocoreşti, izbucni Nil. Nu eşti prietenul ei. Nu realizezi măreţia ei.

— Ei bine, tu lucrezi cu ea, Nil. Fără îndoială că vezi lucruri pe care eu nu le văd. Tu eşti cel care este valoros pentru ea, spuse Qui-Gon.

— Asta e corect! Nil se bătu în piept. Eu sunt cel care o protejează pe Jenna! Nu uita asta. Dacă încerci ceva, te dobor. Nu voi rata ca Ona Nobis!

Ona Nobis. Acesta trebuie să fie numele vânătorului de recompense.

— Cu toate astea, dacă te are doar pe tine cu care să vorbească, s-ar putea să se plictisească, adăugă Qui-Gon.

— Nu s-a plictisit înainte să vii tu! mârâi Nil. Am fost suficient pentru ea.

Deci Nil era singurul paznic. Qui-Gon atrase Forţa în jurul lui. O lumină de senzor începu să strălucească pe consolă pe măsură ce semnele sale vitale încetineau, dar Nil nu observă.

— Nu are nevoie de Ona. Nu are nevoie de tine. Mă are pe mine, mormăi Nil. Toată această discuţie o distrage.

Qui-Gon îşi intensifică efortul. Ştia că atunci când Forţa era puternică, senzorul ar scoate un sunet strident. Avea nevoie de

o fracţiune de secundă de distragere a atenţiei, nu mai mult. Sunetul pătrunzător al senzorului sfâşie tăcerea. Nil se întoarse, tresărind.

În acel moment, Qui-Gon se mişcă, mai repede decât puteau vedea ochii. Îşi adunase forţele tocmai pentru acest moment. Răsuci braţul lui Nil la spate şi îl dezarmă de un blaster înainte ca Nil să poată clipi. Încercă să scoată celălalt blaster din centura lui Nil, în timp ce acesta se răsucea. Nil puse mâna peste a lui Qui-Gon, strângând şi blasterul se descărcă. Pulsul focului de blaster trecu pe lângă urechea lui Nil. Ochii i se rostogoliră înapoi în cap şi leşină.

Qui-Gon îl târî pe Nil spre uşă. Îşi aminti tonurile codului de securitate şi le tastă. Apoi apăsă degetul mare al lui Nil pe cititor. Uşa se deschise. Îl târî pe Nil înapoi, dar în timp ce o făcea, o lumină roşie străluci brusc pe consolă şi uşa începu să se închidă. Trebuie să fi existat o măsură de securitate suplimentară, pe care nu o ştia. Qui-Gon îl aruncă pe Nil jos şi înaintă. Îşi puse braţul în cadrul uşii înainte ca aceasta să se închidă.

Durerea îl sfâşie, dar nu îşi retrase braţul. Îşi manevră corpul astfel încât celălalt braţ să fie liber. Se întinse spre masa de laborator. Un instrument lung, din oţel, stătea pe masă nu departe de el. Concentrând Forţa, Qui-Gon îl făcu să-i zboare în mână. Folosindu-şi toată puterea, împinse uşa mai departe. Aceasta se deschise, cu câte un centimetru, agonizant de încet. Când deschiderea fu suficient de mare pentru ca să se poată strecura, blocă instrumentul de oţel în uşă pentru a o ţine deschisă. Apoi se strecură prin deschizătură.

Alergă pe coridor, cu toate simţurile alerte. Nu voia să dea peste Zan Arbor. Pe hol se aflau trei uşi. Una la stânga, una la dreapta, una drept înainte. Qui-Gon se opri. Ascultă cu Forţa. Trimise cât de multă energie putea. Efortul era obositor. Simţi că primeşte un răspuns. Qui-Gon o luă spre dreapta. Intră pe uşă şi se trezi pe un alt hol. Qui-Gon o luă pe prima uşă din dreapta. Spre dezamăgirea lui, văzu că accesase doar o zonă de depozitare. Rafturile se ridicau din podea până în tavan şi erau umplute cu containere din duroţel şi pubele medicale. Aruncă o privire pe etichete. Erau suficiente antitoxine şi medicamente pentru a vindeca lumi întregi...

Simţi o tulburare în Forţă. Qui-Gon începu să se întoarcă,

dar simţi o durere în spate. Picioarele îi amorţiră, iar el căzu.

— Este de ajuns! lătră Jenna Zan Arbor.

Qui-Gon o văzu apropiindu-se împreună cu Nil. Nil purta un ham. I-l puse lui Qui-Gon, care acum era paralizat.

— Trage-l înapoi în laborator, spuse Zan Arbor. Mulţumesc, Qui-Gon, pentru acea demonstraţie magnifică de Forţă. Acum o să am ceva de analizat. Mulţumesc stelelor că pot conta întotdeauna pe Nil să fie depăşit la inteligenţă.

Nil se aplecă. Furia îi răsuci chipul.

— Ar trebui să-l ucidem, îi spuse el Jennei Zan Arbor.

— Toate la timpul lor, spuse ea cu răceală.

Capitolul 12

Într-o galaxie plină de planete notorii, Simpla-12 era una dintre cele mai notorii dintre toate. Odată, fusese bogată în minerale, dar păstra puţină viaţă şi nu avea fiinţe native. Planeta fusese exploatată şi abandonată. Apoi, treptat, deveni un punct de debarcare pentru traulere şi un refugiu pentru piraţii spaţiali. Apăru o colonie mică şi se dezvoltă un fel de economie, bazată pe jocuri de noroc şi vânzarea de bunuri de pe piaţa neagră. Violenţa era ceva obişnuit.

Pe Simpla-12 exista o singură colonie, numită, într-o explozie de optimism, Sim-First[1]. Nicio altă colonie nu rezistase. În schimb, Sim-First se răspândise ca mucegaiul pe suprafaţa planetei. Avanpostul era o adunătură întinsă şi şerpuită de clădiri, cu un labirint îngust de pasarele făcute din legături metalice scufundate în murdărie. Noroiul pătrundea prin crăpăturile dintre legături. Multe dintre clădiri căzuseră în paragină şi fuseseră peticite cu fier vechi şi bucăţi neregulate de plastoid.

Soarele lui Simpla-12 era slab. Planeta era cunoscută pentru norii grei care o acopereau, făcând ca o ploaie constantă să picure din cerul plumburiu.

— Mă duci în cele mai frumoase locuri, murmură Astri în timp ce mergeau prin noroi.

— Este perfect pentru cineva care vrea să se ascundă, spuse Obi-Wan.

De aceea îi spusese instinctul să vină aici? Era laboratorul secret al Jennei Zan Arbor pe Simpla-12? Când o contactase pe Tahl pentru a-i spune destinaţia sa, îşi putu da seama, din tonul ei, că ea credea că era pe o pistă greşită. Cu toate astea, nu încercase să-l oprească. Păruse distrasă, de parcă ar fi fost preocupată de piste mai importante. Fără îndoială, era uşurată de faptul că Obi-Wan şi Astri urmăreau ceea ce ea simţea a fi o pistă greşită. Asta îi păstra în siguranţă şi îi ferea de necazuri.

Obi-Wan trebuia să fie de acord că urmărea cea mai firavă

---

[1] Sim-First – Joc de cuvinte care semnifica faptul că era cea mai evoluată colonie de pe Simpla-12.

dintre piste. Încercase să-l apeleze pe Qui-Gon, întinzându-se spre Forţă. Nu simţise nimic. Atinse piatra din interiorul tunicii şi îi simţi căldura liniştitoare. Nu putea să se scuture de sentimentul că fiecare pas pe care îl făcea, îl apropia de Maestrul său.

Nu le luă mult să descopere numele asociaţilor lui Ren pe Simpla-12. Pe o lume ca asta, informaţiile puteau fi cumpărate pentru câteva credite. Asociaţii lui Ren – Cholly, Weez şi Tup – puteau fi găsiţi la Taverna 12. Au fost îndrumaţi pe o bandă şi mai îngustă şi mai murdară. Legăturile metalice care formau pasarela erau complet acoperite de noroi. În faţă, un semn cu numărul 12, vopsit grosolan în roşu, se legăna în burniţă. Erau aproape de clădire când un corp zbură brusc pe uşa din faţă a crâşmei. Cu o bufnitură, corpul ateriză cu faţa pe stradă, făcând noroiul să zboare. Urmă un al doilea corp, aterizând cu un blestem. Primul corp se agită.

— Weez! Ăsta e piciorul meu!

Astri porni spre ei, dar Obi-Wan îi puse o mână pe braţ.

— Cred că ar fi bine să mai aşteptăm.

Un al treilea corp zbură prin aer, aterizând la mică distanţă de celelalte două.

— Nu mai fi atât de sensibil! ţipă al treilea înapoi spre cârciumă.

Un Devaronian imens ieşi pe veranda din faţa tavernei. Cele trei fiinţe se retraseră repede pe mâini şi genunchi.

Obi-Wan nu le putu identifica speciile, dar erau toţi humanoizi.

— Şi să nu vă mai întoarceţi! explodă Devaronianul.

Se întoarse şi intră în tavernă. Uşa se închise, trântindu-se, în spatele lui.

— Asta a fost din vina ta, Tup, spuse primul.

Era cel mai înalt dintre cei trei, cu părul întinzându-i-se pe spate.

— Nu a fost, spuse Tup, ştergându-şi noroiul de pe faţa rotundă. Gibbertz şi şuncă[2]... Cine să ştie că nu are simţul umorului?

Cel numit Weez îşi şterse noroiul din ochi.

— Majorităţii fiinţelor nu le place ca mamele lor să fie numite şopârle-maimuţe Kowakiene.

---

[2] Gibbertz şi şuncă – Un fel de înjurătură.

— Am crezut că mama lui chiar este o şopârlă-maimuţă Kowakiană, zise Tup.

Prima fiinţă, despre care Obi-Wan presupuse că era Cholly, se ridică şi încercă să-şi şteargă noroiul de pe faţă cu capătul tunicii. Reuşi doar să înghită şi mai mult noroi.

— Ce facem acum? Am fost alungaţi din fiecare tavernă din Sim-First.

Obi-Wan înaintă.

— Poate că dacă ai avea câteva credite, ai putea întra din nou în una dintre ele.

Tup îşi umflă obrajii plinuţi de copil şi pufni scurt, într-o expiraţie explozivă.

— Vuuum. O idee grozavă, străine. Mulţumesc pentru idee. Dar, ghici ce? Nu avem credite.

— Poate că există o modalitate de a câştiga ceva credite, spuse Astri.

— Ai de lucru? întrebă Weez. Stătea lângă Cholly. Era cu câţiva centimetri mai scund. Îmi pare rău, dar am o leziune la spate.

— Înţeleg de ce, dacă tot eşti aruncat din localuri, spuse Astri.

— Galaxia conspiră împotriva noastră, spuse Cholly cu tristeţe.

Tup se luptă să se ridice.

— Suntem doar victime ale tendinţelor sale violente.

— Inocenţii trebuie să sufere, oftă Weez. Aşa e soarta.

Cei trei stăteau unul lângă altul. Acoperiţi cu noroi, erau ca trei trepte descendente. Trio-ul ăsta ridicol era cea mai bună pistă spre Qui-Gon?

Răbdare, tinere Padawan. Lasă judecata deoparte şi toate fiinţele vor avea câte ceva să te înveţe. Obi-Wan oftă.

— Nu vă oferim un loc de muncă. Vrem informaţii şi suntem dispuşi să plătim pentru ele.

Cholly încercă să pară şiret.

— Ce fel de informaţii? Noi nu ne pârâm prietenii.

— Decât dacă ne enervează, spuse Weez repede.

— Acest prieten este mort, spuse Obi-Wan.

— În acest caz, să vedem creditele, spuse Cholly, în timp ce Weez şi Tup păreau mai veseli.

Astri le întinse câteva credite.

— Asta e tot? întrebă Tup consternat.

— Încă nu am auzit nimic care să merită să plătim, sublimie Obi-Wan.

— Ce vrei să ştii? întrebă Cholly.

Întinse mâna spre credite, dar Astri îşi închise pumnul înainte ca Cholly să le poată apuca.

— Este vorba despre Ren S'orn, spuse Obi-Wan. Ne poţi vorbi despre ultimele lui zile?

La acest nume, cei trei prieteni schimbară priviri triste.

— Ren. Tup inspiră adânc, apoi scoase un suspin lung. Bietul Ren. Ne-a spus despre o ofertă pe care o avea de a face o mulţime de credite. Vorbeam întotdeauna despre marea lovitură. Ceva care să ne scoată de aici. Ren spunea că a găsit-o.

— A spus ce este? întrebă Astri.

— Urma să facă parte dintr-un mare experiment, spuse Weez. Unii savanţi au crezut că mintea sa este cu adevărat specială, sau ceva de genul ăsta. Au vrut să-l studieze. Ren a spus că o va face pentru o vreme, dar că ea va trebui să plătească mai mult decât credea.

— Evident, Ren a fost cel care a ajuns să plătească mai mult decât ar fi crezut, spuse Cholly.

Cei trei prieteni îşi plecară capetele.

— V-a spus unde este laboratorul? întrebă Obi-Wan.

Cei trei clătină din cap.

— Când s-a întors, nu ne-a spus nimic.

— Cum era când s-a întors? întrebă Astri.

— Diferit, spuse Tup.

— Slăbit, spuse Weez. Tremura tot timpul. Era speriat, spuse Cholly sec.

— Şi apoi a fost ucis, spuse Tup. A fost trist.

Cei trei îşi plecară, din nou, capul.

— De ce era speriat? întrebă Astri.

— Nu ştim. Nu ne-a spus.

— Poate ştie Tino, spuse Weez.

— Cine este Tino? întrebă Obi-Wan.

Să întrebe acest trio, era ca şi cum ar fi smuls blana unui Wookiee, fir cu fir.

— Colegul de cameră al lui Ren. L-a primit când s-a întors de la experimentul ăla, spuse Cholly.

— Ren a spus că trebuia să se ascundă pentru o vreme, adăugă Weez. Tino obişnuia să stea cu noi, dar a primit un loc de muncă. Lucrează în depozitul ăla mare de lângă platforma de aterizare.

— Acum putem primi creditele? întrebă Cholly, întinzând o mână.

Astri îi numără câteva credite.

— Hei, asta nu e prea mult, se plânse Weez.

— Nu ne-ai spus prea multe, zise Obi-Wan.

Avea sentimentul că cei trei ştiau mai multe. Abia aştepta să vorbească cu Tino.

Obi-Wan şi Astri îi părăsiră pe cei trei care se certau deja cum să se împartă creditele şi se grăbiră să se întoarcă pe unde veniseră. Obi-Wan observase marele depozit de lângă platforma de aterizare.

— Poate că Tino va avea mai multe răspunsuri decât banda asta, îi spuse el lui Astri.

— Să sperăm, fu ea de acord.

Când ajunseră la depozit, erau aproape la fel de plini de noroi ca cei trei. Uşile uriaşe erau deschise, iar în interior putură vedea o structură multistratificată de podiumuri, scări, rampe şi tuburi. Droizii tehnici mici, compacţi, se rostogoleau pe culoare, împingând sănii plutitoare pline cu lăzi şi cutii din duroţel. Obi-Wan scană zona până când văzu persoana responsabilă, o femeie de vârstă mijlocie, într-o costumaţie gri, cu căşti, care latra ordine la droizi. Obi-Wan se apropie de ea.

— Îl căutăm pe Tino, spuse el.

Ea nu îşi luă ochii de pe droizi.

— Descarcă în sectorul doi. Treceţi prin uşa de acolo. Spune-i să se grăbească şi să vină aici, spuse ea. Am nevoie de droizii ăia!

Obi-Wan şi Astri urmară instrucţiunile femeii şi se grăbiră prin uşa sectorului unu a imensului depozit. Nu era nimeni la parter, dar văzură la nivelul de sus un tânăr cu părul nisipos, cu o costumaţie asemănătoare. Droizii de la nivelul următor împingeau lăzi pe o bandă. Lăzile alunecau în jos şi tânărul le ridica şi le încărca pe o sanie. Obi-Wan se uită în jur, după scara care îi ridica la nivel.

Se opri când simţi o tulburare bruscă în Forţă. Scană rapid depozitul. Droizii se deplasau în rânduri ordonate, lăzile

coborau. Nu exista nicio mişcare pe pasarelele de deasupra... Apoi o văzu la un nivel deasupra lui Tino. La început era doar o umbră. Apoi se mişcă şi umbra deveni Ona Nobis. Îmbrăcată toată în negru, se uita în jos la Tino. Fără să ştie, tânărul continua să muncească, ridicând o cutie de pe bandă şi încărcând-o pe sanie. Femeia vânător îşi desfăcu biciul.

— Ai grijă! strigă Obi-Wan.

Capitolul 13

Tino ridică privirea, surprins de strigătul lui Obi-Wan. Obi-Wan aduna deja Forţa pentru a-şi face saltul. Ateriză pe pasarela de deasupra şi se întoarse pentru o clipă, încercând să se echilibreze.

Din fericire, Ona Nobis fu surprinsă şi mişcarea ei fu greşită. Biciul zbură inutil prin aer. Obi-Wan avu timp să observe şocul transformându-se în furie pe chipul Onei Nobis în timp ce el se repezea în jos pe pasarelă şi pe banda care ducea direct la ea. Astri alerga deja pe scări, încercând să ajungă la Tino. Cu sabia în mână, Obi-Wan evită cutiile pe care Ona Nobis începu să le arunce în el. Nu aştepta cu nerăbdare să se ia la luptă cu vânătorul de recompense, fără Qui-Gon alături.

Ajunse la următoarea pasarelă. Biciul îi fulgeră pe deasupra capului. Obi-Wan îl văzu venind şi lovi cu sabia. Cele două lasere se ciocniră în timp ce biciul se înfăşura în jurul lamei sabiei sale.

Sub el, Astri îl împinse pe Tino în spatele unei grămezi de cutii din duroţel.

Ona Nobis îşi desfăşură din nou biciul, eliberând sabia lui Obi-Wan. El o atacă imediat. Într-o clipită, ea puse biciul la modul normal şi îl înfăşură în jurul balustradei de pe pasarela opusă. Apoi folosi biciul pentru a se balansa spre cealaltă parte. Obi-Wan auzi zgomotul aterizării ei pe podiumul metalic. Acum avea o lovitură clară asupra lui Tino.

— Astri! strigă Obi-Wan.

Astri ridică privirea şi o văzu pe Ona Nobis. Faţa îi era albă şi înfricoşată, dar îl apucă pe Tino şi îl împinse mai departe printre cutii, asigurându-se că era în siguranţă înainte să i se alăture. Obi-Wan îi admiră curajul în timp ce sărea pe balustrada pasarelei şi făcea o pauză înainte de saltul prin spaţiul deschis. Pentru el, Forţa era uneori evazivă. Încă învăţa. Dar acum putea să o simtă în jurul lui, constantă şi puternică. Era aproape ca şi când Qui-Gon ar fi fost cu el, unindu-şi forţele cu Obi-Wan. Sări peste gol. Apucă balustrada pasarelei opuse, corpul său lovind metalul. Nu avu timp să simtă durerea. Se legănă în sus, urcă pe

pasarelă şi atacă. Buza lui Ona Nobis se curbă în timp ce îşi punea biciul în modul laser. Cu cealaltă mână îşi scoase blasterul. Salvele ţâşneau spre el, în timp ce îşi balansa sabia cu mişcări largi, deviind focul şi mişcându-se constant spre ea.

Între timp, Astri îl îndemnă pe Tino să urce pe sanie. Dând deoparte mai multe cutii, se duse la comenzi şi aduse sania la putere maximă. Ţâşni pe deasupra podelei, departe de Ona Nobis.

Bună treabă, Astri.

Ona Nobis pocni din bici. Se încolăci de sabia de lumină. Obi-Wan îşi răsuci încheietura, sperând să-i smulgă biciul. În schimb, se ondulă înapoi şi lovi din nou.

Obi-Wan îşi răsuci sabia într-o mişcare fulgerătoare, ţesând în jurul biciului flexibil. Se învârti în jurul sabiei într-o încurcătură complexă. Cu un mârâit, Ona Nobis trase înapoi de bici, dar nu reuşi să-l desprindă. Îşi scoase blasterul, dar era dezechilibrată şi Obi Wan reuşi să se întoarcă pentru a evita focul. Ştia însă că nu va fi capabil să îl evite mult timp. Avea nevoie de sabie pentru a devia focul. Totuşi, era nerăbdător să o priveze pe adversară de cea mai puternică armă a ei. Nu voia să dea drumul biciului.

Foloseşte strategiile adversarilor împotriva lor şi ia-le puterea.

Riscă şi se apropie. Ea se aşteptase ca el să dea înapoi, iar asta o făcu să fie şi mai dezechilibrată.

Fă-i pe adversari să-şi piardă eleganţa şi îşi vor pierde şi scopul, Padawan.

Sumbru, înaintă tot mai mult, împingând sabia în timp ce ea se împleticea înapoi, încă nedorind să dea drumul biciului. Focul blasterului atinse inofensiv pasarela metalică. Ochii ei arseră cu ură.

Acum văzu că două dintre degetele mâinii stângi se sudaseră împreună. Fără îndoială, era ca urmare a rănii pe care i-o provocase în lupta din Munţii Cascardi. Ura şi furia pe care le simţea erau ca un nor toxic, gros, care îi înconjura.

Ghici că, dacă se mişca repede, ar fi putut fi capabil să elibereze biciul şi să o lovească înainte de a avea ocazia să-l folosească. Îşi aminti cât de nepăsătoare îl împuşcase pe Didi. Şi pe Qui-Gon. Îşi aminti că Maestrul său căzuse în nava ei. Îi întâlni furia şi ura cu ale lui. *Nu întâlni ura cu ura. Întâlneşte-o*

cu un scop.

Dar care era scopul lui? Nu voia să-i ia viaţa, ci doar libertatea. Avea nevoie să o captureze. Abia atunci ar fi fost în măsură să o forţeze să-i conducă la Jenna Zan Arbor şi Qui-Gon. Trebuia să facă o înţelegere.

Deodată, o văzu pe Astri în spatele lui Ona Nobis. Singură pe sanie, Astri se îndrepta cu viteză maximă către vânătorul de recompense. Acum o aveau între ei.

Ona Nobis auzi zgomotul din spatele ei. Îi aruncă o ultimă privire înfuriată lui Obi-Wan, apoi abandonă încercarea de eliberare a biciului şi sări peste pasarelă pe o rampă de dedesubt. Alunecă în jos, cu corpul drept şi elegant.

Rampa dispărea prin podea, spre un nivel inferior.

Obi-Wan sări după ea. Alunecă şi el pe rampă, cât de repede putea, ţinându-şi sabia în aer. Dar când ajunse jos, Ona Nobis dispăruse. Văzu o uşă mică pe care o foloseau droizii. El nu ar fi putut să o folosească, dar oasele Sorrusiene se puteau comprima astfel încât să poată trece prin spaţiile mici. O pierduse.

Furios, Obi-Wan urcă înapoi pe rampa către Sectorul Unu. Astri aştepta la parter, lângă Tino, care tremura.

— A plecat, spuse Obi-Wan.

— Măcar a lăsat ăsta, spuse Astri ridicând biciul.

— Cine a fost? întrebă Tino. Clătină uluit din cap. Şi cine eşti tu?

Obi-Wan îi explică rapid de ce se aflau acolo.

— Dacă e ceva ce ne poţi spune despre Ren, am aprecia, zise el în încheiere.

— Vă datorez viaţa amândurora, spuse Tino. Bineînţeles că îţi voi spune tot ce ştiu. Îşi şterse mâinile pe costum. Ochii lui albaştri se întunecară. Ren a fost prietenul meu. Mi-a păzit spatele, iar eu l-am păzit pe al lui. Când mi-a spus că se oferise voluntar pentru acel experiment, am încercat să-l conving să renunţe. Nu a vrut să asculte. Nimeni nu ascultă pe nimeni. Mai ales pe Simpla-12. Clovnii ăia de Cholly, Weez şi Tup au crezut că este o idee bună. Tino se aşeză tremurând pe o cutie din duroţel. S-a întors cu adevărat înfricoşat. A spus că nu şi-a dat seama în ce se băgase. Vorbise cu savanta să-l lase să plece şi promisese că se va întoarce. Dar nu voia să se întoarcă, cel puţin aşa spunea.

— Ai observat vreo schimbare la el? întrebă Obi-Wan.

— Sigur. Îşi pierduse toată puterea, spuse Tino. Abia putea strivi o gânganie. De aceea s-a ascuns la mine. Continua să spună... Tino se uită la Obi-Wan. Că va merge la Jedi după ajutor, imediat ce era suficient de puternic. Dar, mai întâi, trebuia să se întoarcă la laborator.

— De ce se temea? întrebă Astri.

— De ea, spuse Tino. Oricine ar fi *ea*. A spus că văzuse răul pur.

Obi-Wan simţi un fior. Asta era persoana care-l ţinea prizonier pe Maestrul său.

— Atunci de ce a trebuit să se întoarcă? întrebă Obi-Wan.

Tino clătină din cap.

— Nu mi-a spus. Poate pentru că nu l-am crezut cu adevărat. Ren avusese întotdeauna o gură atât de mare. Vorbea mereu despre legăturile sale puternice. A spus că provine dintr-o familie puternică.

— Era adevărat, spuse Obi-Wan.

— Da. Aşa am auzit, după ce a murit. Dar atunci nu ştiam. Deci, când a spus că trebuie să aibă o asigurare că acea savantă nu va îndrăzni să-l omoare dacă se întorcea, nu am crezut nici asta. Tino se uită la ei cu ochii mohorâţi. Şi apoi a murit.

— Îmi pare rău, spuse Astri încet.

— Şi mie. Ştii, le-am spus toate astea forţelor de securitate.

— Simpla-12 are o forţă de securitate? întrebă Obi-Wan, surprins.

Crezuse că era una dintre lumile fără lege.

— A investigat poliţia de securitate de pe Coruscant, spuse Tino. Un Bothan mare...

— Căpitanul Yur T'aug? întrebă Obi-Wan.

— El a fost. Era însărcinat cu investigarea crimei. I-am spus ce mi-a spus Ren – că dacă i se întâmplă ceva, lăsase în urmă un indiciu, ceva care să-i conducă la savantă şi la laboratorul ei. Le-am spus să-i întrebe pe Cholly, Weez şi Tup. Ren vorbise şi cu ei. Dar nu a pus întrebări nimănui de pe Simpla-12. Doar a expediat corpul lui Ren înapoi pe Coruscant, la mama sa. Nu cred că i-a păsat atât de mult să rezolve crima.

Obi-Wan îi mulţumi lui Tino. El şi Astri se îndepărtară încet de depozit.

— Ce facem acum? întrebă Astri.

— Mă întreb de ce Căpitanul Yur T'aug nu a urmărit nicio pistă, zise Obi-Wan.

— Îl cunoşti?

— A investigat moartea lui Fligh, spuse Obi-Wan. Nu părea să fie foarte interesat de găsirea ucigaşului.

Astri dădu din cap.

— Am senzaţia că ne îndreptăm înapoi spre Coruscant.

Capitolul 14

Qui-Gon plutea în cameră. Îşi simţea membrele grele, dar efectul săgeţii paralizante trecuse. Chipul lui Jenna Zan Arbor se zărea prin vaporii din afara camerei. Putea să-i distingă doar contururile feţei.

— Chiar ai crezut că ai putea scăpa?

— Părea să merite o încercare, spuse Qui-Gon.

— M-am săturat de jocul nostru, spuse Zan Arbor. M-ai amuzat, odată. Am fost amabilă cu tine. Te-am scos din cameră.

— Să nu uităm că tu m-ai întemniţat prima, spuse Qui-Gon. Mi-e greu să fiu recunoscător în aceste condiţii.

Ea clătină încet din cap.

— Uită-te la tine. Încă ai demnitate, chiar şi atunci când eşti la mila mea.

Qui-Gon îi întâlni calm privirea.

— Sunt un Jedi.

Ea flutură din mână, de parcă asta ar fi fost ceva ce nu conta.

— Ştii, remarcă Qui-Gon, este ceva ciudat în atitudinea ta. Se pare că ai un mare respect pentru Forţă. Cu toate astea, nu îi respecţi pe cei care sunt apropiaţi de ea.

— Nu este adevărat. Te respect, Qui-Gon. La fel cum respect şi un element chimic sau proprietăţile fizice ale unui gaz. Eşti doar un mijloc pentru a obţine ceva.

— Nu vei afla niciodată ceea ce cauţi, îi spuse Qui-Gon. Există un defect fatal în planul tău.

Ea zâmbi.

— Aşa spui tu. Şi care este ăsta?

— Înţelegerea Forţa cere înţelepciune...

— Îmi spui că nu sunt înţeleaptă? întrebă ea.

— Ai inteligenţă. Poate chiar geniu. Dar asta nu este înţelepciune.

O tulburase. Se mască printr-un râset.

— Am auzit de trucurile mentale Jedi. Încerci să mă faci să mă îndoiesc de mine însumi. Asta este imposibil.

— Iată un exemplu a ceea ce vreau să spun, zise Qui-Gon.

Nu recunoşti adevărul, aşa că îl numeşti *truc*. De aceea nu eşti înţeleaptă, Jenna Zan Arbor. Înţelepciunea este ceva ce nu poţi identifica pentru că nu o poţi măsura cu instrumentele tale.

Ea se strădui să-şi menţină zâmbetul micuţ.

— Îmi mai lipseşte ceva pentru a înţelege Forţa?

— Cel mai important lucru dintre toate, spuse Qui-Gon. O inimă deschisă.

Expresia ei se strânse.

— Asta este o abstractizare. Fără sens. Am terminat cu jocurile. Am terminat şi cu tine. Încep experimentele finale. Îţi mulţumesc pentru contribuţia adusă la ştiinţă. Vei muri în tancul acela de izolare. Am nevoie de sângele tău.

Aburul deveni gros. Chipul Jennei Zan Arbor dispăru. Seringa intră şi îi străpunse carnea. Îşi privi sângele mişcându-se în josul tubului. Qui-Gon închise ochii. Acum, mai erau doar două lucruri. Două lucruri pe care trebuia să le menţină în echilibru, oricât de departe ar fi putut fi unul de celălalt.

Trebuia să spere că va fi salvat.

Şi trebuia să se pregătească pentru moarte.

Capitolul 15

— Căpitanul Yur T'aug este ocupat, spuse Sergentul.

— O să mă vadă, spuse ferm Obi-Wan. Asta este o chestiune Jedi.

Sergentul se opri. Forţele de securitate de pe Coruscant trebuiau să coopereze cu Jedii, chiar dacă nu voiau.

— O să-l întreb...

Trecând pe lângă Sergent, Obi-Wan intră cu paşi mari pe uşă.

Căpitanul Yur T'aug stătea la un birou lung şi lustruit. Era un Bothan înalt, musculos, îmbrăcat în uniforma albastră a forţelor de securitate, cu cizme înalte, atât de lustruite încât străluceau. Era aplecat, privind în oglindă în timp ce-şi tundea barba. Ridică privirea surprins când intrară Obi-Wan şi Astri.

— Nu trebuie să fiu deranjat! strigă el.

— De ce ai oprit ancheta asupra morţii lui Ren S'orn? ceru Obi-Wan.

Nu avea timp pentru preliminarii.

— Cum îndrăzneşti să mă întrebi! Căpitanul Yur T'aug sări în picioare şi se îndreptă spre Obi-Wan şi Astri. Ajunse la câţiva centimetri de feţele lor. Ieşiţi afară! strigă el.

— Doar după ce voi primi răspunsuri, spuse Obi-Wan, privindu-l hotărât.

Învăţase de la Qui-Gon cum să întâlnească persoanele agresive cu o putere calmă. Nu ridică glasul. Totuşi, se simţea intimidat de purtarea Căpitanului. Era doar un băiat. Ar asculta Căpitanul de el?

— Nu am răspunsuri să-ţi dau, râse Căpitanul Yur T'aug. Am investigat o crimă. Ucigaşul nu a fost găsit. Dosarul cauzei a fost clasat. Ştiţi cât de multe cazuri avem?

— Prietenul lui Ren v-a spus că ar fi putut fi ucis pentru că avea informaţii despre care cineva nu voia să se afle, spuse Obi-Wan. Nu ai pus întrebări nimănui altcuiva. De ce? Obi-Wan făcu o pauză. Jedii au făcut din această investigaţie o prioritate, Căpitane Yur T'aug.

— Şi trimit un băiat ca să-mi pună întrebări?

— Reprezint Consiliul Jedi. Ştii că, dacă ni te opui, vei suferi consecinţele.

Căpitanul Yur T'aug se retrase un pas.

— Jedii îşi bagă întotdeauna nasurile în treaba mea şi mi se cere să-i accept.

— Lucrăm având acelaşi obiectiv, sublinie Obi-Wan. Justiţia. Te-a plătit Jenna Zan Arbor să renunţi la anchetă?

O licărire de surpriză se aprinse în privirea furioasă a Căpitanului Yur T'aug. Dar oare pentru că Obi-Wan ghicise adevărul sau pentru că el nu ştiuse că Jenna Zan Arbor fusese implicată?

— Consiliul Jedi doreşte să afle răspunsul, spuse Obi-Wan. Vom trece prin canalele oficiale dacă trebuie. Dar ar fi mai uşor dacă mi-ai spune imediat adevărul.

Căpitanul Yur T'aug expiră, de parcă ar fi luat o decizie.

— Este adevărat că mi s-a cerut să renunţ la anchetă. Dar a fost cererea mamei lui Ren S'orn. Uta S'orn este – a fost – un Senator puternic. Şi cel care murise era fiul ei. Fireşte că i-am urmat dorinţele.

— De ce nu ar fi vrut Senatoarea S'orn să fie găsit ucigaşul fiului ei? întrebă Astri, nedumerit.

— Va trebui să o întrebaţi pe ea, spus Căpitanul Yur T'aug. Eu nu ştiu.

* * *

Ultima dată când Obi-Wan o văzuse pe Senatoarea S'orn, fusese introdus într-un birou mare din clădirea Senatului. Fusese îmbrăcată în haine ceremoniale bogate. De atunci, Senatoarea S'orn demisionase. Locuia într-o clădire de lângă Senat, unde aveau camere şi Senatori din multe lumi.

Le deschise uşa, îmbrăcată într-un halat simplu care atârna până la podea. Nu purta pălăria tipică lumii ei natale, Belasco. Părul întunecat îi atârna moale pe spate. Nu părea fericită să-l vadă pe Obi-Wan.

— Alte întrebări, spuse ea. Unde este marele tău prieten?

— Nu ştiu, spuse Obi-Wan. De aceea sunt aici.

Ea ridică din umeri, apoi se întoarse şi intră în camera ei. Obi-Wan şi Astri o urmară. Cutiile şi pachetele erau îngrămădite primprejur, unele dintre ele sigilate, altele pe jumătate deschise.

Tocmai împacheta.

— Plecaţi?

— Mă întorc pe Belasco. Ce voi face, nu ştiu. Îi aruncă lui Obi-Wan o privire directă. Vă rog să întrebaţi ce aveţi de întrebat. Sunt ocupată.

Senatoarea fusese întotdeauna directă. Va fi şi el la fel.

— De ce i-aţi spus Căpitanului Yur T'aug să renunţe la ancheta uciderii fiului dumneavoastră?

— La ce ar fi folosit să continue? spuse Uta S'orn cu un oftat. A fost ucis de nişte fiinţe slabe, nişte criminali de pe Simpla-12. Se asociase cu ei, a jucat jocuri de noroc cu ei, probabil că a intrat în vreo ceartă. A dus o viaţă de mizerie. De ce să mai cercetăm, de ce să scoatem la suprafaţă toate detaliile sordide? Cine ştie ce ar fi putut afla Căpitanul Yur T'aug despre Ren? Expresia lui Uta S'orn era încordată. Nu am vrut să ştiu. Nu înţelegi? Eu vreau ca totul să dispară şi tu tot continui să aduci asta în discuţie, iar şi iar.

— Dar fiul tău ar fi putut lăsa vreun indiciu în urmă pentru a-l găsi pe ucigaş, spuse Astri. A spus că va lăsa un indiciu în urmă, în caz că ar fi fost ucis.

— Nu poţi înţelege că nu-mi pasă? spuse ea nerăbdătoare.

Luă o pătură şi începu să o plieze.

— Şi dacă i-aţi cunoaşte ucigaşul? întrebă Obi-Wan.

— De ce aş cunoaşte gunoaiele de pe Simpla-12? îl batjocori ea.

— Credem că Jenna Zan Arbor a fost implicată în moartea fiului tău, îi spuse Obi-Wan.

Ea se întoarse rapid pentru a-l privi.

— Este imposibil.

— Este adevărat, spuse Obi-Wan. Ştim că Jenna Zan Arbor face experimente asupra Forţei. Ştim că v-a contactat fiul...

Uta S'orn râse neîncrezătoare.

— Eşti pe un drum greşit. Jenna este prietena mea. Am ajutat-o cu finanţarea, am introdus legislaţie pentru ea, am adus-o în comisii, uneori riscându-mi cariera... Nu mi-ar fi rănit niciodată fiul. Nici măcar nu l-a cunoscut.

— Ţi-a spus că l-a contactat pe Simpla-12?

Uta S'orn deveni palidă. Ştia că Jedii nu minţeau.

— Ştii sigur asta?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Spune-ţi-mi, ştia că Ren este sensibil la Forţă, nu-i aşa?

— I-am spus-o în secret...

— Ăsta a fost la începutul experimentelor ei, spuse Obi-Wan, gândindu-se. Probabil că nu a putut ajunge la niciun Jedi. Cel mai probabil, căuta pe oricine era sensibil la Forţă. Fiinţe cărora să nu le ducă nimeni dorul...

Obi-Wan văzu durerea strângând trăsăturile lui Uta S'orn.

— Îmi pare rău. Ştiu că vă este dor după fiul dumneavoastră. Poate că ea a crezut că nu va fi aşa.

— În acel moment nu eram în contact cu Ren, spuse Uta S'orn fără tragere de inimă. I-am spus Jennei că l-am renegat. Încercam să fiu puternică.

— Ea i-a oferit bani dacă accepta să fie subiect într-un experiment, zise liniştit Obi-Wan. A acceptat. Când s-a întors, prietenii lui au spus că era schimbat. Îi era frică.

Picioarele lui Uta S'orn părură să se prăbuşească sub ea. Se aşeză pe un scaun. Mâinile îi zburară la gură.

— L-a... rănit?

— Nu suntem siguri ce s-a întâmplat, spuse Obi-Wan. Sau de ce a fost ucis. Ştiţi unde este laboratorul Jennei Zan Arbor? Nu cel oficial. Un alt laborator, unul secret.

Uta S'orn clătină din cap.

— Nu ştiam că are unul.

— Credem că Ren a lăsat un indiciu în urmă, zise Obi-Wan. Aveţi ceva de la el?

Ea se ridică şi se duse la teancul de cutii dintr-un colţ. Scoase o cutie mică din duroţel.

— Asta e tot ce deţinea. Dacă există vreun mesaj aici, eu nu l-am găsit. I-l dădu lui Obi-Wan. Ia-l. Şi dacă descoperi că bănuielile tale sunt adevărate, găseşte-o.

— O voi face, promise Obi-Wan.

El şi Astri ieşiră repede afară. Trotuarele erau pline de fiinţe. Zona din jurul Senatului era întotdeauna aglomerată.

— Trebuie să verificăm cutia, dar nu avem timp să ajungem la Templu, spuse Obi-Wan. Nu vreau să o fac în public. Ona Nobis ar putea fi oriunde.

— Cafeaua lui Didi este aproape şi încă mai am cheia, zise Astri. Urmează-mă.

Îl conduse pe o alee şi prin piaţă. Obi-Wan recunoscu unde se afla. Se apropiau de cafeneaua lui Didi din spate. Astri şerpui

pe câteva alei şi ajunseră la uşa din spate.

— Bun, proprietarul încă nu a închiriat spaţiul, spuse ea, strecurând un card cheie prin încuietoare şi deschizând uşa.

Clădirea nu avea energie, aşa că Astri deschise puţin un oblon pentru a lăsa să pătrundă suficientă lumină pentru a vedea. Stăteau la masa lungă din bucătărie.

Obi-Wan scoase cu atenţie conţinutul cutiei lui Ren şi îl răspândi pe masă. O pungă utilitară cu o capsulă alimentară proteică şi o mică servoşurubelniţă. Câteva credite. Un vibroşiş. Câteva cristale. Un pachet de cărţi pentru sabacc. O tunică cu buzunare goale. O pelerină termică, pliată îngrijit. Toate erau obiecte purtate de genul de fiinţă care deţinea puţin şi umbla prin toată galaxia. Nimic special. Şi dacă exista vreun mesaj, el nu putu să-l găsească.

Dezamăgirea izbucni în el. Astri se prăbuşi pe scaun.

— Nu este nimic.

Obi-Wan simţi o prezenţă în apropiere. În coada ochiului pâlpâi rapid o umbră. Era cineva care se afla în afara ferestrei pe jumătate închisă. Nu se întoarse şi nici nu se uită. În schimb, îi făcu semn lui Astri cu privirea că ceva nu era în regulă.

— Poate că există ceva ascuns în căptuşeala tunicii, spuse el cu voce normală. Aduc ceva ca să o pot tăia.

— Încearcă biroul, spuse Astri.

Sub acoperirea mesei, îşi scoase vibrolama din toc.

Obi-Wan părăsi bucătăria într-un ritm normal, dar urcă scările spre camerele private de sus. Deschise fără zgomot un oblon şi privi în jos, spre alee.

Cineva într-o tunică lungă şi prăfuită, privea prin fereastra bucătăriei. Gluga îi era ridicată. Nu putea identifica persoana ca fiind Ona Nobis, dar ştia că o astfel de deghizare ar fi fost uşoară pentru ea.

Se strecură pe pervaz şi se opri o clipă, adunând Forţa. Va avea nevoie de ajutor dacă trebuia să lupte din nou cu acest adversar.

Trăgându-şi sabia cu o mişcare lină, sări spre intrusul de dedesubt.

Capitolul 16

— Nuuuuuuuu! strigă intrusul.

Încă în aer, Obi-Wan privi la chipul surprins al lui Cholly. Cu coada ochiului, îi văzu pe Weez şi Tup dându-se rapid din drum. Obi-Wan îşi răsuci corpul în aer, pentru a evita să aterizeze pe Cholly. Dar şi Cholly se mişcă, panicat, şi Obi-Wan aproape că ateriză pe el. Amortiză căderea cu mâinile, simţind şocul impactului.

— Oof! Eşti mare, pufni Cholly.

Obi-Wan se rostogoli şi se ridică în picioare. Se uită neîncrezător la cei trei, în timp ce Astri apăru la fereastra bucătăriei, cu vibrolama în mână. Înţelese situaţia dintr-o singură privire rapidă.

— Ce se întâmplă? întrebă ea. Ce faceţi voi trei aici?

Tup se uită la Weez.

— Uh. Turism?

Obi-Wan dezactivă sabia de lumină, dar o ţinu în mână.

— Interferaţi cu o misiune Jedi, spuse el sever. Sunt vieţi în joc. Deci, răspunde imediat!

— Gibbertz şi şuncă, toată lumea este atât de sensibilă astăzi, spuse Tup, expirând brusc.

— Avem dreptul de a fi aici, la fel ca şi tine, spuse Cholly.

— Este o planetă liberă, adăugă Weez. Se încruntă. Nu-i aşa?

Astri îşi agită vibrolama ameninţătoare.

— Este o planetă mare. Şi nu este nimeni pe aici. Nu aţi observat asta?

Cholly se repezi înapoi.

— Ooo, ooo, puternică doamnă. Bine, bine. Vă urmăream din cauza cutiei lui Ren.

— Ce-i cu cutia lui Ren? întrebă Obi-Wan.

— Sunt efectele sale personale, da? întrebă Cholly. Le-am solicitat de la mama lui după ce... ne-a părăsit.

— Am spus că din motive sentimentale. Am fost cei mai buni prieteni ai săi, adăugă Tup.

— A spus nu, de ce ar trebui să dea prietenilor lui

nemernici ceea ce i-a mai rămas de la fiul ei? spuse Weez. Unii nu au generozitate.

— Atât de adevărat, prietene înţelept, fu de acord Cholly, cu tristeţe. Universul este atât de des împotriva noastră.

Astri îşi dădu ochii peste cap.

— Încetaţi cu bătutul câmpilor. De ce vreţi, cu adevărat, cutia?

Cholly, Weez şi Tup schimbară priviri între ei.

— Ăă, dacă îţi spunem, nu ne vei elimina din afacere? întrebă Cholly.

Obi-Wan şi Astri schimbară o privire. Obi-Wan nu avea încredere cei trei ticăloşi, dar ar fi putut să le dea o pistă de urmat.

— Nu vă eliminăm, zise Astri.

Cholly, Weez şi Tup schimbară o altă privire. Apoi încuviinţară simultan.

— Locul unde a fost ţinut Ren, spuse Cholly. A spus că laboratorul depozita medicamente. Vaccinuri, antitoxine, leacuri pentru mulţi viruşi.

Astri înţepeni.

— Şi?

— Ei bine. Ne-am gândit că dacă un astfel de loc ar avea un astfel de stoc, cineva, undeva, ar vrea să-l cumpere. Şi ar trebui să fie cineva care să-l vândă.

— Deci, de ce să nu fim noi cei care fac asta? întrebă Weez.

— Dar Ren a spus că nu, spuse Tup.

— Şi el a vrut să fure medicamentele, spuse Cholly. Dar nu voia să le vândă. Voia să le predea la Senat sau Jedilor. Sau vreunei agenţii care să le distribuie cinstit. Şi să bage omul ăsta de ştiinţă în necazuri.

— Am avut un mic dezacord în legătură cu acest lucru, spuse Weez. Noi l-am ajuta să le fure, dar numai dacă am obţine un oarecare profit.

— Deci, ce s-a întâmplat? ceru Astri. V-a spus unde era laboratorul?

— Dezacordul nu a fost rezolvat, spus Cholly. În schimb, Ren a fost ucis. Dar ne-a spus că are locaţia laboratorului într-un loc sigur. Deci, dacă i s-ar întâmpla ceva, cineva ar şti unde să se ducă.

— Atunci i s-a întâmplat ceva, adăugă Tup.

— Şi mama lui nu a vrut să-i elibereze bunurile, spuse Weez.

— Deci, nu aveam nimic, la fel ca înainte, adăugă Cholly. Până când ai venit tu. Atunci ne-am gândit, ei bine, că dacă sunteţi pe urmele celei care l-a ucis pe Ren, poate că vom găsi cumva medicamentele astea.

— Deci te-am urmărit, spuse Weez. Vezi? Nu am făcut nimic rău. Asta-i tot!

— Cu excepţia cazului în care, bineînţeles, nu doriţi să furaţi şi medicamentele, adăugă Cholly. Există un mare profit de făcut aici, pentru toţi.

Astri apucă braţul lui Obi-Wan şi-l trase deoparte.

— Acum ştim sigur că Zan Arbor nu a distrus antitoxinele pe care le-a inventat. Le are, Obi-Wan! Trebuie să găsim laboratorul!

— Ştiu, spuse Obi-Wan. Dar nu ştim unde este.

— Pot sugera ceva? interveni Cholly. Poate că dacă am putea vedea efectele lui Ren, am găsi ceva ce voi nu aţi găsit. Pentru că noi l-am cunoscut. Am înţelege mesajul pe care voi nu aţi putut să-l vedeţi.

— De ce ar lăsa un mesaj dacă nu voia să fure medicamentele? întrebă Astri furioasă.

— Pentru că suntem mai buni decât nimic, spuse Tup.

— Cel puţin ştia că vom încerca să găsim laboratorul, spuse Weez.

— Urăsc să o spun, dar au dreptate, murmură Obi-Wan către Astri.

— Am putea încerca să vedem ce iese, fu ea de acord.

Făcându-le semn celor trei, Obi-Wan şi Astri îi conduseră în cafenea. Obi-Wan făcu un gest spre obiectele de pe masă.

— Doar asta era în coş, spuse el.

Cholly ridică diversele obiecte.

— Nu este prea mult aici.

— Niciun datapad? întrebă Weez.

Obi-Wan clătină din cap.

— Niciun semn care să spună, UITĂ-TE AICI? întrebă Tup cu speranţă.

Weez ridică pachetul de cărţi de sabacc şi le răsfoi.

— Am jucat multe jocuri cu ăstea.

— Până când nimeni nu a mai jucat cu noi, spuse Cholly.

Weez oftă.

— Au crezut că îi înşelam. Galaxia este atât de nedreaptă cu fiinţele ca noi.

— Nu i-aţi înşelat? întrebă Astri.

— Ei bine, da, recunoscu Weez. Am marcat cărţile. Aveam un sistem al nostru codificat. Dar nu pariam prea mult. Deci nu i-am înşelat prea tare.

— Am fost trişori corecţi, spuse Tup.

— Suntem atât de neînţeleşi, spuse Cholly cu tristeţe.

— Stai puţin, spuse Astri. Aţi marcat cărţile?

— E o chestie cinstită! protestă Tup.

Astri luă cărţile din mâinile lui Tup şi le întinse pe masă.

— Uitaţi-vă cu atenţie la ele. Este ceva diferit?

Cei trei se uitară lung la cărţi. Apoi, Tup întinse un deget ezitant şi scoase o carte din pachet.

— Uite, zise el, arătând spre desenul de pe spate. Vedeţi semnul?

— Desigur, spuse Cholly.

Se uitară mai departe la cărţi. Cholly scoase o altă carte. Apoi Weez o scoase pe a treia. Una câte una, separară cărţile de pachet. Apoi, Cholly le aranjă pe un rând.

— Astea sunt marcate, spuse Cholly.

— Dar semnele nu au sens pentru sabacc, spuse Tup.

— Corespund unor cifre şi litere, spuse Weez.

— Le-am pus în ordine pentru tine, adăugă Cholly.

— Dar ce spun? întrebă Astri pe un ton urgent.

— Ai o foaie? întrebă Cholly. Pot să le scriu.

Astri căută într-un sertar după o foaie, apoi i-o întinse lui Cholly.

Consultând cărţile, acesta scrise: N1 P2 CV3 SP12.

— Ce înseamnă, întrebă Astri, nedumerită.

Cholly, Tup şi Weez schimbară o privire.

— Nu avem nicio idee, spuse Cholly.

— Ar putea fi o adresă, spuse Obi-Wan.

Se uită fix la succesiunea de numere şi litere. Diferitele lumi erau codificate pe hărţile de astronavigaţie cu abrevieri, pentru a putea fi identificate. Dar existau mii de astfel de abrevieri. Ar fi trebuit să treacă secvenţa printr-un computer de astronavigaţie. Posibilităţile erau aproape fără sfârşit. Ar fi durat

atât de mult timp.

Caută mai întâi ceea ce este evident. Foloseşte ceea ce ştii. Apoi treci mai departe. Auzi cuvintele lui Qui-Gon la fel de clar ca şi cum Maestrul său i-ar fi vorbit în ureche.

— S-ar putea, murmură el.

Astri îl auzi doar pe jumătate.

— Ce ai spus?

— SP12, spuse Obi-Wan. Asta este abrevierea pentru Simpla-12.

— Aşa este, fu de acord Cholly.

— Ar fi putut fi ţinut Ren pe Simpla-12? îi întrebă Obi-Wan.

— Ai putea ascunde orice pe Simpla-12, spuse Weez. Dar când a plecat spre laborator, Ren ne-a spus că pleacă de pe planetă.

— L-aţi văzut plecând? întrebă Obi-Wan pe un ton urgent.

— Nu, spuse Tup. Şi-a luat rămas-bun de la noi la o cafenea.

— Restul ar putea fi o adresă, spuse Obi-Wan, privind fix foaia. Cum este cartografiat Sim-First?

— Prin pătrate şi cvartale, spuse Weez.

— Totul este la nivelul unu, spuse Tup. Există planuri pentru nivelurile doi şi trei, dar nimeni de pe Simpla-12 nu se poate organiza suficient pentru a construi.

Obi-Wan arătă spre secvenţă.

— Nivelul unu, pătratul doi, cvartalul 3, spuse el.

Astri se uită fix la litere şi cifre.

— Eşti sigur? întrebă ea cu îndoială. Asta ar putea însemna orice.

— Nu sunt sigur de nimic, recunoscu Obi-Wan. Dar propun să ne întoarcem pe Simpla-12.

Capitolul 17

Obi-Wan apelă un taxi aerian pentru a transporta tot grupul la Templu. În timp ce săgetau printre benzile aeriene aglomerate, se întoarse spre Cholly, Weez şi Tup.

— Am nevoie de ajutorul vostru. Dar nu vom fura medicamentele pentru a le vinde, le spuse el. Ar fi greşit.

Cholly, Weez şi Tup se priviră unul pe altul ca şi cum acest concept ar fi fost nou pentru ei.

— Dar te-am ajutat, sublinie Cholly, dezamăgit.

— De ce ar trebui să te ajutăm în continuare, dacă nu obţinem nimic? întrebă Weez pe un ton plângăcios.

— Acest savant are un vânător de recompense care lucrează pentru ea, pe nume Ona Nobis, spuse Obi-Wan. Există o recompensă pentru capturarea ei.

— Hei, aşteaptă o secundă, spuse Astri. Recompensa aia este a mea!

Obi-Wan îi aruncă o privire nerăbdătoare.

— O poţi împărţi. Avem nevoie de ajutorul lor. Şi avem nevoie de el acum.

Aspectul ofensat al lui Astri dispăru.

— Ai dreptate.

Obi-Wan scrise câteva articole pe o foaie şi i-o întinse Cholly, Weez şi Tup.

— Odată ce ajungem la Simpla-12, avem nevoie de voi să găsiţi aceste articole, cât de repede puteţi. Apoi ne veţi întâlni la adresa respectivă.

Cholly se uită la listă, nedumerit.

— Evident, eşti nebun, prietene. Apoi rânji şi băgă foaia în tunică. Dar poate că ne vei aduce o avere. Deci, suntem alături de tine.

Obi-Wan sunase înainte ca să o alerteze pe Tahl că veneau. Îi văzu silueta dreaptă pe platforma de aterizare în timp ce aterizau. Fusese de acord să le furnizeze transportul înapoi pe Simpla-12.

Astri sări din taxiul aerian imediat ce andocară.

— Tatăl meu?

— La fel, spuse Tahl. Obi-Wan, cine este cu tine?

— Câţiva prieteni noi, îi explică Obi-Wan. O trase pe Tahl deoparte şi îi spuse ce descoperise. Nu ştiu sigur dacă laboratorul lui Zan Arbor era pe Simpla-12, spuse el. Dar există şanse să poată fi. Şi există şanse mari ca antitoxina de care are nevoie Didi, să fie încă depozitată acolo – împreună cu Qui-Gon.

— O şansă mică este mai bună decât niciuna, spuse Tahl gânditoare. Dacă simţi cu tărie că trebuie să urmăreşti această pistă, atunci ar trebui să o faci. Dar dacă descoperiţi că aveţi dreptate, contactaţi-mă imediat. Dacă Jenna Zan Arbor ştie că a găsit-o cineva, ar putea să-l omoare pe Qui-Gon.

— Ştiu, spuse liniştit Obi-Wan. Dar dacă aş putea să intru şi să-l găsesc pe Qui-Gon, fără a o avertiza, am avea informaţiile de care avem nevoie pentru a le trimite Jedilor.

— Dar cum ai putea face asta? întrebă Tahl. Şi eşti sigur că vei putea ieşi din nou?

Nu era sigur că ar fi putut. Dar nu conta. Trebuia să-i salveze pe Qui-Gon şi pe Didi. Asta era cel mai important. Obi-Wan aruncă o privire spre Astri.

— Am un plan.

— Nu întreprinde nicio acţiune impulsivă, Obi-Wan, îl avertiză Tahl. Simpla-12 nu este departe. Pot să trimit mai multe echipe dacă sunt necesare. Şi asiguraţi-vă că nu există supraveghere din exterior asupra clădirii. Nimic nu ar trebui să o alerteze că eşti acolo.

— Nu aş pune niciodată în pericol viaţa lui Qui-Gon, îi spuse Obi-Wan sobru. Dar simt că, cu cât rămâne captiv mai mult timp, cu atât mai mult este în pericol.

— Şi eu cred asta, zise încet Tah. Comunicatorul ei semnaliză şi ea se încruntă. Acum trebuie să plec. Mai multe echipe urmăresc alte piste importante. Fie ca Forţa să fie cu tine, Obi-Wan.

Tahl se îndepărtă în grabă. Obi-Wan urcă în transportorul unde îl aşteptau Astri şi ceilalţi. Porni motoarele şi se îndreptă direct spre atmosfera superioară. Cu fiecare secundă, simţea că viaţa lui Qui-Gon scădea. Îl imploră pe Qui-Gon, din toată inima, în tăcere, să reziste.

* * *

Pătratul doi se afla chiar la marginea oraşului Sim-First. Aici, oricare dintre încercările de a păstra ordinea sau curăţenia fuseseră abandonate. Multe dintre clădiri erau sigilate cu folii din duroţel. Câte un speeder ocazional trecea rapid, dar nu erau pietoni pe alee. Astri miji ochii printre stropii de ploaie.

— Nu credeam că s-ar putea înrăutăţi treburile în Sim-First, murmură ea.

Obi-Wan consultă un computer de navigaţie portabil.

— Cvartalul trei este pe aici.

În timp ce mergeau, cartierul se deteriora tot mai mult. Norii se îngroşau până ce ziua era la fel de întunecată precum seara. Era uşor să stai ascuns. Zona era toată numai umbre. Multe dintre baghetele luminoase de deasupra lor nu fuseseră întreţinute. Ocazional, mai trimiteau câte o rază slabă de lumină spre pasarelă.

Obi-Wan se opri. La mică distanţă, dincolo de pasarelă, era o clădire mare, fără ferestre, dintr-un metal negru lucios. Ţinea cât un întreg cvartal. O trase pe Astri deoparte, în umbre.

— Asta este.

Amintindu-şi de instrucţiunile lui Tahl, Obi-Wan o lăsă pe Astri să urmărească intrarea şi dădu ocol pe partea laterală a clădirii. Se muta din umbră în umbră, verificând după dispozitive de supraveghere. Urcă pe acoperişul unei clădiri din apropiere pentru a inspecta acoperişul de dedesubt. Nu putea vedea nicio dovadă că erau paznici. Îşi folosi macrobinocularul pentru a studia clădirea din toate părţile.

Se întoarse la Astri.

— Securitatea trebuie să fie înăuntru. Există un monitor vizual lângă uşa din faţă. Nu există niciun cititor de amprentă sau scaner retinian. Asta e bine. Am un sentiment în legătură cu clădirea asta, Astri. Acesta trebuie să fie laboratorul.

Ea se uită în spatele lor.

— Eşti sigur că poţi avea încredere în Cholly şi ceilalţi?

— Nu îţi face griji. Vor face orice pentru credite, spuse Obi-Wan.

Nu avură mult de aşteptat. În scurt timp, auziră paşi apropiindu-se. Cholly, Tup şi Weez se grăbeau pe stradă, aruncând priviri îngrijorate în jur.

— Vai, mă bucur că v-am găsit, spuse Tup în timp ce se apropiau. Ochii lui rotunzi erau plini de nelinişte. Nu ştiam că

Sim-First putea fi atât de înfricoşător.

— Aţi luat ce v-am cerut? întrebă Obi-Wan.

Cholly descărcă o serie de obiecte din rucsacul său. Întinse unul dintre ele către Obi-Wan.

— Sper că ţi se potriveşte.

— Este pentru Astri, spuse Obi-Wan în timp ce îi întindea viziera neagră.

Astri şi-o puse pe cap. Îi ascunse trăsăturile şi o făcu să arate ameninţătoare.

— E în regulă, spuse ea.

O scoase şi îşi scutură părul lung şi creţ. Apoi, Obi-Wan îi întinse o pereche de cizme înalte din piele. Scoţându-şi tunica, îşi încheie cureaua utilitară mai strâns în jurul taliei şi îşi trase cizmele.

— Încă un lucru, spuse Obi-Wan. Îmi pare rău, Astri, dar...

Ea strânse din dinţi.

— Dă-i drumul.

Folosind un vibrobrici pe care i-l întinse Cholly, Obi-Wan scurtă mai întâi, apoi rase cu grijă buclele frumoase ale lui Astri.

— Ce păcat, murmură Tup.

Faţa lui Astri era hotărâtă.

— Merită.

Când termină, Astri îşi puse vizorul întunecat peste ochi. Craniul ei ras strălucea. Obi-Wan îi întinse biciul Onei Nobis. Ea îl înfăşură şi îl prinse la centura utilitară. Cu înălţimea suplimentară dată de cizmele cu toc, semăna cu vânătorul de recompense.

— Sper doar să nu se uite prea atenţi, spuse Obi-Wan. Se întoarse către Cholly, Weez şi Tup. Rămâneţi aici. Dacă apare adevărata Ona Nobis, făceţi tot posibilul să o ţineţi departe de clădire. Este foarte rapidă şi foarte inteligentă.

— Suntem trei contra unu, spuse Cholly. Cum am putea eşua?

— Veţi avea surpriza de partea voastră, spuse Obi-Wan. Ţi-am dat numărul de contact al lui Tahl de la Templu. Dacă Astri nu va ieşi din nou în zece minute, sunaţi-o pe Tahl şi spuneţi-i să trimită echipele după noi.

— Ne vom ocupa de toate, îi asigură Weez.

Obi-Wan nu era prea sigur, dar spera că Ona Nobis nu va veni deloc. Nu avea nevoie de mult timp. El şi Astri merseră cu

paşi mari până la intrarea în clădire.

— Ce ai vrut să spui prin *dacă Astri nu iese*? îl întrebă Astri încet. Cum rămâne cu tine?

— Dacă îl găsim pe Qui-Gon şi nu-l putem elibera, trebuie să pleci fără mine, îi spuse el. Contacteaz-o pe Tahl şi spune-i ce s-a întâmplat.

— Nu te pot părăsi, Obi-Wan...

— Trebuie, spuse el hotărât. Sunt prizonierul tău. Dă-mă pe mâna lor dacă trebuie, apoi caută medicamentele. După aceea, pleci. Promite-mi. Ai putea fi ultima speranţă a lui Qui-Gon.

Nu-i putea vedea ochii pe sub cască, dar Astri îşi strânse buzele împreună, sumbru.

— Îţi promit.

Apăsă butonul. Obi-Wan observă că degetele îi tremurau. Dacă Ona Nobis era deja înăuntru?

Încă o dată, Obi-Wan se minună de curajul ei. Astri îşi accepta frica şi ataca.

— Eşti la fel de bună ca un Jedi, îi spuse el încet.

Nu-i putea vedea expresia pe sub vizor, dar ea se întinse şi îi strânse scurt mâna, pentru a-i mulţumi.

Chipul unui gardian apăru pe ecran. Obi-Wan recunoscu blana fină şi ochii triunghiulari ai unui Quint.

— Sunt eu, spuse Astri răspicat, ridicând vocea.

— Ce faci aici? întrebă gardianul.

— Am un prizonier Jedi, lătră Astri nerăbdătoare. Lasă-mă înăuntru.

Ecranul rămase gol. Obi-Wan simţi cum se scurg secundele. Le va permite să intre? Uşa se deschise. Obi-Wan o văzu pe Astri inspirând adânc. Apoi merseră împreună prin laboratorul secret. Uşa se închise în spatele lor. Erau pe un hol îngust cu o podea netedă, lustruită. Aveau o uşă dublă în faţa lor, cu o mică fereastră de vizualizare. Porniră spre ea. Uşa se deschise brusc şi acelaşi paznic Quint care apăruse pe monitor, se grăbi spre ei.

— Suntem ocupaţi aici, ştii asta, se răsti el. Va trebui să aduci singură prizonierul în camera C.

— Nu primesc ordine de la tine, se răsti Astri.

— De ce nu este încătuşat prizonierul? întrebă brusc Quintul, încetinindu-şi paşii. Foloseai întotdeauna servo-cătuşe

pentru prizonieri.

Mâna lui se duse spre blaster. În orice moment, identitatea reală a lui Astri ar fi putut fi descoperită. El sperase să ajungă mai departe, dar cel puţin erau înăuntru. Obi-Wan întinse mâna şi desfăcu biciul lui Astri dintr-un singur gest. Îl învârti peste cap, ţintindu-l pe paznicul Quint. I se înfăşură în jurul gleznei şi Obi-Wan trase înapoi cu o smucitură. Quintul căzu cu un urlet. Obi-Wan sări înainte şi încolăci repede biciul în jurul paznicului, legându-i braţele şi picioarele. Apoi îl târî prin uşile duble, pe un hol lung. Astri fugi înainte şi intră pe o uşă, care se deschise şuierând, dezvăluind o celulă goală. Obi-Wan îl aruncă înăuntru.

— Mai bine ne grăbim, spuse el. Fără îndoială că va trebui să raporteze. Şi probabil că mai sunt şi alţi paznici.

Erau holuri în stânga şi în dreapta şi o uşă la capătul holului, drept înainte. Era lovită şi fusese lăsată uşor deschisă, având rama îndoită. Obi-Wan simţi cum creşte Forţa. Maestrul lui era dincolo de uşa aceea.

Obi-Wan îi făcu semn lui Astri să rămână în spate. Mergând pe lângă perete, se îndreptă tăcut spre uşă. Se apropie precaut pentru a privi prin deschizătură.

Laboratorul era de un alb strălucitor şi plin de echipamente. La început, crezu că nu era nimeni acolo. Apoi privi din nou spre camera cu pereţi transparenţi, plină cu vapori. Prin norii de gaz, Obi-Wan îşi văzu clar Maestrul, ţinut prizonier. Qui-Gon avea ochii închişi. Ar fi putut chiar să fie mort. Obi-Wan voia să năvălească în laborator şi să distrugă camera într-o mie de bucăţi. Dar îşi aminti avertismentul lui Tahl de a fi atent. Inspiră şi îşi lăsă furia să plece.

Trebuia să se concentreze, trebuia să rămână calm.

Îi făcu semn lui Astri să-l urmeze şi intră. Se apropie de camera transparentă. Puse mâinile pe perete. Qui-Gon plutea, cu ochii încă închişi. Obi-Wan se simţi sufocat de agonie la vederea lui. Ştia că Maestrul său trăia. Dar se simţea ca şi când ar fi asistat la moartea lui.

Nu credea că vocea lui va pătrunde în cameră. Obi-Wan rosti încet numele Maestrului său.

— Qui-Gon.

Ochii lui Qui-Gon se deschiseră. Îl văzu pe Obi-Wan, apoi zâmbi, rostind:

— Ştiam că vei veni...

Obi-Wan îşi puse mâna pe sabia de lumină.

— Obi-Wan! şuieră Astri, vine cineva!

El ezită.

— Încă nu-l poţi elibera, şopti Astri. Dacă află cineva că suntem aici, s-ar putea să nu mai putem ieşi din nou.

Obi-Wan se uită disperat la Qui-Gon. Ajunsese atât de departe. Luase atâtea decizii. Acum nu mai ştia ce să facă.

— Aşteaptă, murmură Qui-Gon.

Îi semnală cu privirea că Obi Wan ar trebui să se ascundă. Obi-Wan auzi paşii. Se întoarse şi apucă mâna lui Astri. Se repeziră în spatele unei grămezi de echipamente, chiar în momentul în care intra savanta.

Capitolul 18

Jenna Zan Arbor vorbea într-un comunicator în timp ce se îndrepta spre masa de laborator.

— Nil! lătră ea. Nil! Unde eşti? Lovi comunicatorul de masă. Probabil că l-a închis din nou, prostul fără minte.

Aplecându-se, studie fluxul de date de pe un ecran. Se întoarse şi îi zâmbi lui Qui-Gon. Apoi apăsă un buton de pe consola. Fără îndoială, asta îi purta vocea în camera cealaltă.

— Ah, avem ceva activitate a Forţei. Mulţumesc. Dar nu te va salva, prietene. Am terminat-o cu tine. Dar îţi voi lua tot sângele înainte să te las să mori.

Eliberă butonul şi ridică din nou comunicatorul.

— Nil! Adu-mi-o imediat pe Ona Nobis! Nil! De obicei se grăbeşte să fie plătită.

Se uită la comunicator cu dezgust, apoi îl aruncă pe jos şi ieşi din laborator.

De îndată ce plecă, Obi-Wan se grăbi să ajungă la Qui-Gon. Acum ştia că, dacă îl lăsa pe Qui-Gon să rămână în camera aceea, Maestrul său ar muri. Îşi activă sabia şi tăie o gaură în cameră. Aburii scăpară şi Qui-Gon începu să cadă. Obi-Wan intră pentru a-l sprijini. Qui-Gon căzu pe jumătate şi Obi-Wan îl coborî la podea.

— Maestre, murmură Obi-Wan întristat.

Era şocant să-l vadă pe Qui-Gon atât de slăbit. Se bazase întotdeauna pe puterea Maestrului său.

— T... trebuie... să mă ajuţi, Padawan, spuse Qui-Gon, cu buzele albe abia mişcându-se.

Faţa îi era foarte palidă. Îşi ridică mâinile, cu palmele în afară. Obi-Wan îşi apăsă propriile palme pe ale lui Qui-Gon. Simţi puterea Maestrului său pâlpâind şi întinzându-se spre el. Forţa se mişca între ei. Obi-Wan o adună în jurul lui. Simţi Forţa crescând de la efortul lor combinat, apoi o simţi curgând din degetele lui în Qui-Gon. După un moment, tulburarea din ochii lui Qui-Gon dispăru.

— Acum pot merge, spuse el.

Se ridică în picioare. Obi-Wan se ridică cu el.

Qui-Gon aruncă o privire la ţinuta lui Astri.

— Văd că ai o nouă profesie.

— Da, spuse ea cu un rânjet tremurat. Să te salvez pe tine.

— Trebuie să ne grăbim, spuse Qui-Gon. Mai există cel puţin un prizonier aici. Am simţit o prezenţă. Este sensibil la Forţă.

— Didi moare, şopti Astri. Zan Arbor a ascuns antitoxina care l-ar putea salva.

— Atunci asta va fi prima noastră prioritate, îi spuse Qui-Gon. Veniţi. Cred că ştiu unde să o găsesc.

Qui-Gon nu se mişca la fel de repede sau de graţios ca de obicei. Dar aduna putere în timp ce mergea. Trecură repede prin uşa pe jumătate deschisă şi fugiră pe coridor. Qui-Gon îi conduse la camera de aprovizionare peste care dăduse acum ceva timp. Accesă uşa şi se repeziră înăuntru.

— Ştii numele antitoxinei? întrebă Qui-Gon, indicând rafturile.

Astri îşi smulse casca şi scană etichetele. Puse mâna pe un raft.

— Aici.

Scoase mai multe flacoane şi umplu un compartiment de pe centura utilitară cu ele. Apoi îşi umplu buzunarele cu cât de multe flacoane putea. Obi-Wan luă o mână de medicamente şi le băgă în tunica lui.

— Ce facem acum? întrebă Qui-Gon. Aveţi o cale de ieşire?

Obi-Wan clătină din cap.

— Am legat un paznic. Mai sunt şi alţii?

— Nu cred, spuse Qui-Gon. Se bazează pe Nil şi pe sistemul de securitate. Noi trei nu ar trebui să avem vreo dificultate. Zan Arbor încă nu ştie că a fost invadată. Şansele noastre sunt excelente.

Interfonul trosni şi se întoarseră pentru a privi ecranul. Apăruse Ona Nobis.

— Am ajuns, spuse ea. Nil, dă-mi drumul înăuntru. Nil!

— Se pare că şansele noastre s-au schimbat, spuse Qui-Gon.

Capitolul 19

Qui-Gon se uită la chipul panicat al lui Astri. Nu-şi putea imagina ce era nevoie pentru ca tânăra să ajungă atât de departe. Gătise şi condusese o cafenea, iar acum se confrunta cu moartea într-o misiune periculoasă pentru a-şi salva tatăl.

— Nu-ţi face griji, spuse el încet.

— Dar acum, Zan Arbor îşi va da seama că a fost păcălită, spuse Astri. Vom fi cu toţii prinşi. Ce ar trebui să facem?

— Plecăm, zise Qui-Gon, deschizând uşa. Va trebui să ne întoarcem după celălalt prizonier. Zan Arbor va descoperi că a fost invadată. Dar nu va şti unde suntem.

Alergară pe coridor. Qui-Gon îşi simţi slăbiciunea din picioare în timp ce alerga. Puterea i se întorcea, dar ştia că avea necazuri dacă trebuia să lupte cu vânătorul de recompense. Şi-ar fi dorit să aibă sabia de lumină.

Înainte de a trece de colţ, spre uşile duble, Qui-Gon se opri şi privi în jur. Jenna Zan Arbor lăsase uşile întredeschise. O putea vedea, întoarsă cu spatele la ei.

Ona Nobis păşi în clădire.

— Avem o încălcare a măsurilor de securitate, zise Jenna Zan Arbor fără suflu. Nu-l găsesc pe Nil. Cred că este cineva aici, încercând să-l salveze pe Qui-Gon. Doi oameni, unul dintre ei fiind Jedi. Poate amândoi. Trebuie să-i găseşti.

— Misiunea mea s-a terminat, spuse Ona Nobis pe un ton plat. Am venit pentru plată.

— Ce vrei să spui? Vocea lui Zan Arbor se ridică. Îţi spun că am probleme!

— Iar eu îţi spun că nu este problema mea, spuse Ona Nobis pe acelaşi ton fără emoţii. M-ai trimis după prietenul lui Ren S'orn. Jediul a ajuns înaintea mea. Asta a fost ultima mea slujbă pentru tine. Am luat o altă însărcinare. Şi am propriile mele planuri pentru acel Obi-Wan Kenobi.

— Ascultă-mă, scuipă Jenna Zan Arbor. Sunt intruşi în laborator. Trebuie să cercetezi şi să-i distrugi.

Ona Nobis nu răspunse. Întinse doar mâna după plată.

— Dar Obi-Wan Kenobi ar putea fi aici, chiar acum!

— Îl voi întâlni în condiţiile mele. Nu ale tale. Nu aici.

— Dacă tu crezi că te voi plăti, te înşeli, şuieră Zan Arbor.

Ona Nobis se uită fix la Zan Arbor cu o privire plată şi neutră.

— Dacă tu crezi că mă poţi ameninţa, te înşeli. Ţine minte cine sunt. Vrei să-mi plăteşti ceea ce îmi datorezi sau vrei să mori?

Jenna Zan Arbor păru să se micşoreze. Nu era pe măsura lui Ona Nobis şi ştia asta. Băgă mâna în halat şi scoase un plic. Îl puse în palma deschisă a vânătorului de recompense.

— Nu vei mai lucra niciodată pentru mine, spuse ea cu furie.

— Cât mă întristează asta, spuse Ona Nobis cu răceală.

Ascunse plicul în centura utilitară, apoi se întoarse şi plecă. Uşa se închise şuierând în urma ei. Qui-Gon îi conduse repede pe ceilalţi înapoi în depozit. Cu ceva noroc, Zan Arbor se va grăbi înapoi în laborator pentru a încerca să-l găsească pe Nil. Ar putea folosi ocazia aceea pentru a scapa.

Ea trecu pe lângă ei, cu faţa roşie şi furioasă.

— În sfârşit, răsuflă Astri.

Ieşiră pe hol şi trecură prin uşa dublă. Erau la câţiva paşi de ieşire, când difuzorul bâzâi. Monitorul de la uşa din faţă se umplu brusc cu faţa lui Jenna Zan Arbor.

— Îi salut pe oaspeţii mei nedoriţi şi pe Qui-Gon, spuse ea calmă. Presupun că sunteţi în drum spre uşă, pentru a scăpa. Poate ar trebui să faceţi o pauză pentru o clipă şi să vă gândiţi la un lucru. Chiar credeţi că aş fi atât de proastă încât să mă bazez pe un paznic prost şi pe un simplu sistem de securitate pentru a proteja ceea ce este al meu?

Qui-Gon se opri.

— Nu ţi-am luat doar sângele, Qui-Gon, continuă ea. Ţi-am injectat şi un dispozitiv în corp. Nu numai că îţi măsoară semnele vitale – apropo, inima ta bate destul de repede acum – dar conţine şi un transmiţător. Dacă treci de pragul acestei clădiri, acel emiţător va declanşa un altul. Mai există un alt subiect în laboratorul meu. Dacă pleci, va fi eliberată o otravă în corpul lui. Va fi mort în treizeci de secunde. Nu-l cunoşti, dar eşti aproape de el. Iată o ghicitoare pentru tine. Şi o alegere. Zâmbi blândă. Poate că îmi vei accepta ospitalitatea pentru încă o vreme.

Ecranul se înnegri. Obi-Wan se întoarse spre Qui-Gon.

— Ar putea blufa.

— Nu blufează, spuse Qui-Gon clătinând din cap.

— Dar nu ai dovezi reale că mai este şi altcineva aici, zise Obi-Wan disperat.

— Ba ştiu că mai este cineva, spuse Qui-Gon.

Se întoarse spre Obi-Wan şi văzu disperarea şi spaima din ochii Padawanului.

— Ştii ce trebuie să faci, Padawan.

— Nu, spuse Obi-Wan clătinând violent din cap. Nu voi pleca fără tine.

— Trebuie. Qui-Gon puse mâna pe braţul lui Obi-Wan. Ai făcut bine. M-ai eliberat din cameră. Dar nu pot părăsi clădirea şi trebuie să duci medicamentele înapoi. Viaţa lui Didi, şi alte vieţi, atârnă în balanţă.

— Pot să plec doar eu, spuse Astri. Voi lua antitoxinele.

— Ai acţionat curajos, Astri, îi zise Qui-Gon. Dar nu pot lăsa o responsabilitate ca asta doar pe umerii tăi. Vaccinurile şi antitoxinele alea trebuie duplicate. Trebuie să plecaţi amândoi.

— Nu te pot părăsi, repetă Obi-Wan, cu vocea tremurândă.

— Trebuie, Padawan, spuse Qui-Gon. Ducerea acelor medicamente înapoi la Templu este o misiune Jedi. Trebuie să o facă un Jedi.

— Există o echipă Jedi pe drum, spuse Obi-Wan. Dar acum, că ştie că am găsit-o, va fortifica acest loc. Va concepe modalităţi de a ne ţine la distanţă…

— N-o să-i poată ţină pe Jedi afară, zise Qui-Gon ferm. Dă-mi comunicatorul.

Obi-Wan îi întinse comunicatorul lui Qui-Gon. Apoi îi dădu sabia lui de lumină. Era cel mai mare cadou pe care un Jedi îl putea oferi altuia. Qui-Gon puse mâna pe mâner.

— O voi păstra în siguranţă până când te vei întoarce după ea, spuse el. Acum du-te.

Astri se grăbi înainte. Apăsă butonul pentru a accesa uşa. Aerul curat se năpusti înăuntru, odată cu mirosul ploii care urma să vină. Obi-Wan se uită înapoi la Qui-Gon. Qui-Gon văzu agonia şi durerea de pe chipul Padawanului său.

— Mă voi întoarce.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Voi fi aici.

Obi-Wan şi Astri plecară. Uşa se închise şuierând în urma lor.

Qui-Gon rămase în prag, cu sabia lui Obi-Wan în mână. Aerul învechit al laboratorului alungă rapid parfumul proaspăt al ploii.

Văzuse libertatea la doar câţiva metri de el. Acum dispăruse.

Se întoarse spre laborator şi către noul său duşman. Acum începea jocul.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii.

Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început

să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea

puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul

extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva

navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

